

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/246/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113243068
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1113243068.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: N. L. V., B. XX.XX.XXXX, Y. X, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná: 1./ Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava, 2./ Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, 3./ Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, Pražská 29, Bratislava, o vydanie dedičstva,

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaní majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 13.12.2013 v znení jej opravy zo dňa 06.05.2014 domáhal voči Slovenskej republike pôvodne zastúpenej 1./ Okresným úradom Bratislava vydania dedičstva po poručiteľovi J. T. L. J. U. S., B. J. XX.XX.XXXX H. Z. J. XX.XX.XXXX, B. X. Ž. XX, Bratislava, a to:

- dvojizbový byt č. X, o výmere 49,47 m², na XX. L. v bytovom dome so súp. č. XXXXXX na Ž. D. Č. XX P. X., k. ú. U. T., vedený Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na LV č. XXXX, postavený na parcele registra "C" KN č. XXXX - Z. L. H. B. C. P. XXX T., pozemok parcela registra "C" KN č. XXXX/ X - C. L. C. P. XXX T., so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a so spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti 16/1000, v celosti, podľa vyhlásenia strany sporu v hodnote 50 000,- eur,
- základný členský vklad v Stavebnom bytovom družstve Bratislava I., Palackého ulica č. 24, Bratislava, vo výške 10,- eur, členské číslo poručiteľa XXXX,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. C. X. U., H..U., so zostatkom vo výške 2 089,48 eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. C. X. U., H..U., so zostatkom vo výške 500,- eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. C. X. U., H..U., so zostatkom vo výške 500,- eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. L. X., H..U., so zostatkom vo výške 1 766,95 eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. L. X., H..U., so zostatkom vo výške 1 555,49 eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. L. X., H..U., so zostatkom vo výške 518,23 eur,
- finančné prostriedky vedené v čase úmrtia poručiteľa na termínovanom vklade č. účtu XXXXXXXX/ XXXX, P. P. L. X., H..U., so zostatkom vo výške 480,89 eur,

- v Centrálnom depozitári cenných papierov SR, a.s. vedené na účte poručiťela č. XXXXXXXXXXXX, G.. Č.. XXXXXXXXXXX, družstevné podielnické listy Poľnohospodárskeho družstva "Ponitrie" Preseľany, v počte 47 ks, spolu v hodnote 1 559,93 eur,

a zároveň voči Slovenskej republike zastúpenej vtedy aj 2./ Slovenským pozemkovým fondom sa domáhal vydania aj ďalšieho dedičstva po poručiťelovi, a to:

- nehnuteľnosti v k. ú. V., C. V., C. O., vedené Okresným úradom Topoľčany na:

1./ LV č. XXX, parcely registra "E" evidované na mape určeného operátu, parc. č. XXXX - C. L. C. P. XXXX T., L.. Č.. XXXX - C. L. C. P. XXXX T., L.. Č.. XXXX - C. L. C. P. XXXX T., v celosti,

2./ LV č. XXX, parcely registra "E" evidované na mape určeného operátu, parc. č. XXXX - C. L. C. P. XXXX T., v podiele ? k celku,

3./ LV č. XXX, parcely registra "E" evidované na mape určeného operátu, parc. č. XXX - C. L. C. P. XXX T., L.. Č.. XXX - C. L. C. P. XXXX T., L.. Č.. XXX - C. L. C. P. XXXX T., L.. Č.. XXXX - C. L. C. P.T. XXXX T., L.. Č.. XXXX - C. L. C. P. XXXX T., v podiele 1/4 k celku.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že dňa 20.03.2010 zomrel poručiťel J.. T.. L.. J. U. S.., B. J.H. XX.XX.XXXX, B. X. Ž. XX, Bratislava (ďalej len "poručiťel"), pričom dedičské konanie po ňom vedené sa skončilo vydaním osvedčenia o dedičstve sp. zn. 2D/250/2010, Dnot/30/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2010, na základe ktorého dedičstvo pripadlo štátu ako odúmrt'. Podľa žaloby sa žalobca s poručiťelom poznal od detstva, vzájomne sa navštevovali, mali spoločné záujmy, poručiťel bol súčasťou jeho rodiny, a to aj z dôvodu, že poručiťel nemal vlastné deti, ani manželku. Žalobca tvrdil, že sa viac zblížili v júli 2002 po smrti svojho otca a nakoniec aj v roku 2006, kedy zomrela matka žalobcu a jeho tetu pani T., pričom ich stratu mali obaja bolestne pociťovať. Z dôvodu, že byt na Y. D., v ktorom žalobca dovtedy býval, sa stal predmetom dedičského konania, pričom byt nadobudla do vlastníctva iná osoba, žalobcovi podľa jeho udania poručiťel ponúkol svoj byt na Ž. D. Č.. XX P. X. k nasťahovaniu. Žalobca si od jesene 2006 postupne preniesol do bytu poručiťela svoje osobné veci a od roku 2007 tam začal trvalo bývať. Uviedol, že s poručiťelom viedli spoločnú domácnosť, spolu hradili náklady na chod domácnosti (zo žalobcových prostriedkov za prenájom nebytového priestoru a z prostriedkov poručiťela, najmä z jeho dôchodkovej dávky) a z dôvodu, že od septembra 2007 do novembra 2009 (v novembri 2009 nadobudol do svojho vlastníctva byt č. X na Y. P. X. na základe zmluvy o vstavbe) nevlastnil na území Slovenskej republiky žiadny byt, od tohto mesiaca bol odkázaný výlučne na túto formu spoluzitia. Žalobca tvrdil, že mesačne skladal do rúk poručiťela sumu 4 000,- Sk titulom nákladov na energie, bývanie a stravu. V rokoch 2007 a 2009 žalobca cestoval do zahraničia. Od novembra roku 2009 do apríla 2010 mal veľa starostí, venoval sa dokončeniu bytu č. X v podkrovnom priestore na Y.W. D. Č.. X, ktorý mal v úmysle prenajať. Ďalej žalobca uviedol, že si poručiťel chcel od januára 2010 zriadiť poberanie dôchodkovej dávky na bankový účet a za tým účelom ho požiadal na zistenie podrobnejších informácií. Poručiťel však krátko po ich stretnutí zomrel vo svojom byte. Záмок na jeho byte a vstup do bytu bol úradne zapečatený. Žalobca tvrdil, že z dôvodu, že nebol poručiťelovým priamym príbuzným, úrady a nemocnice mu odmietli poskytnúť bližšie informácie. Následne však zistil, že poručiťel zomrel a dedičské konanie po ňom vedené bolo ukončené. Uviedol, že si poručiťel želel byť pochovaný na cintoríne v Ružinove spolu s príbuznými žalobcu - pani T. a jeho matkou, za týmto účelom žalobca na žiadosť poručiťela v roku 2009 nechal vybudovať pomník s uvedením mena poručiťela na mieste, kde mal byť poručiťel pochovaný. Tvrdil, že si za týmto účelom požičal sumu 3 000,- eur od ich spoločnej známej, ktorej mal poručiťel tiež ozrejmiť miesto, kde chce byť pochovaný. Na jeseň 2009 žalobca spolu s poručiťelom navštívili cintorín v Ružinove, kde podľa udania žalobcu poručiťel vyjadril spokojnosť s vybudovanými hrobovými miestami a približne o dva týždne odovzdal žalobcovi finančnú hotovosť v sume 4 000,- eur, z ktorej žalobca časť použil na splatenie pôžičky. Žalobca ďalej uviedol, že na meno poručiťela bol vo VÚB a.s. vedený účet, na ktorom mali byť peňažné prostriedky vo výške viac ako 600,- eur, ktoré sa mali použiť na ich nepredvídané výdavky, pričom tento účet nebol predmetom dedičstva. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že s poručiťelom viedol spoločnú domácnosť a výživou bol na neho odkázaný, čím mu vzniklo právo na dedenie. Listom zo dňa 26.09.2013 preto v zmysle § 485 Občianskeho zákonníka vyzval žalovaného na vydanie dedičstva po poručiťelovi.

3. Žalovaný zastúpený orgánom 2./ (ďalej len "žalovaný 2./") dňa 29.10.2014 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosti tvrdené v žalobe, zároveň však tieto skutočnosti ani neosvedčujú jeho spoluzitie s poručiťelom v spoločnej domácnosti s tým, že by bol žalobca odkázaný na poručiťela výživou, teda

nemal za preukázané splnenie podmienok podľa § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalovaného 2./ sa žalobca živil sám, pokiaľ poručiťovi uhrádzal mesačne sumu 4 000,- Sk zo svojho príjmu. Okrem toho poukázal na to, že si nárok na vydanie dedičstva po poručiťovi uplatnila na súde aj L. Z. dňa 28.10.2011, a to titulom závetného dediča, pričom v tomto konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19C/157/2011 vypovedal v pozícii svedka žalobca, ktorý sa mal zúčastniť spisovania závetu poručiťom.

3.1 Žalovaný zastúpený orgánom 1./ (ďalej len "žalovaný 1./") dňa 07.11.2014 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom v plnom rozsahu poprel žalobou uplatnené právo žalobcu. Tvrdil, že zo žiadneho tvrdenia a dôkazného prostriedku, na ktorý sa žalobca odvolal, nie je dokázaná existencia spoločnej domácnosti najmenej po dobu jedného roka pred smrťou poručiťefa, t.j. v období od 20.03.2009 do 20.03.2010, nie je preukázaná ani starostlivosť o spoločnú domácnosť, či dokonca odkázanosť žalobcu na poručiťefa výživou, ktorou prvýkrát argumentoval v žalobe. Práve naopak, mal za to, že existujú objektívne poznatky, že poručiťef v rozhodnom období s nikým nevedol spoločnú domácnosť. Žalovaný 1./ ďalej uviedol, že v dedičskom konaní vedenom po poručiťovi si žalobca neuplatnil svoje dedičské právo, pričom mal za to, že neexistovala závažná okolnosť brániaca procesnej aktivite žalobcu (napr. pobyt v cudzine, závažné ochorenie), preto sa mu javilo ako účelové, aby osoba, ktoré o osebe tvrdí, že bola odkázaná výživou na poručiťefa niekoľko rokov pred jeho smrťou, uplatnila svoje dedičské právo 3 dni pred uplynutím všeobecnej trojročnej premičacej lehoty. Žalovaný 1./ poukázal i na skutočnosť, že sa podľa oznámenia o úmrtí poručiťefa zo dňa 19.04.2010 o pohreb poručiťefa postarala jeho bývalá kolegyňa T. I., ktorá už tiež dňa 04.06.2012 zomrela. Taktiež zo zápisnice o predbežnom prerokovaní zo dňa 26.05.2010 vyplýva, že podľa vyhlásenia pani I. poručiťef s nikým nežil v spoločnej domácnosti. Ďalej žalovaný 1./ uviedol, že žalobca bol uschovávatelom uzamknutej drevenej truhličky po poručiťovi, ktorá sa stala predmetom konania o určenie vlastníckeho práva, ktoré bolo právoplatne skončené vydaním uznesenia sp. zn. 21C/173/11 zo dňa 11.10.2012. Rovnako žalobca bol predkladateľom originálu závetu poručiťefa zo dňa 17.02.2006 notárovi v konaní vedenom pod sp. zn. 2D/140/2011, Dnot 16/2011, pričom pravosť podpisov na záвете je predmetom dokazovania v spore vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011. Nakoniec žalovaný 1./ spochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že len on a poručiťef mali vedomosť o existencii bankového účtu vedeného vo P., H..U., Č.. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, pretože žalovaný 1./ po tom, ako právoplatne nadobudol dedičstvo po poručiťovi, z poštovej schránky poručiťefa zistil, že sa v ňom nachádzal výpis z označeného účtu k 31.12.2013, pričom ten sa vždy koncoročne zasielal poštovou prepravou majiteľom vkladových účtov na odsúhlasenie zostatkov. Mal tak za to, že si žalobca mohol obstarat' vedomosť o účte aj touto formou v predchádzajúcich rokoch.

3.2 Žalovaný zastúpený orgánom 3./ (ďalej len "žalovaný 3./"), ktorý bol do konania pripustený uznesením č. k. 16C/246/2013-99 zo dňa 12.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/48/2015-114 zo dňa 25.09.2015, a to namiesto žalovaného 1./ v časti predmetu konania týkajúceho sa dvojizbového bytu č. X na Ž. D. Č.. XX P. X. (1. odrážka bodu 1. tohto rozsudku), dňa 10.06.2016 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, pričom žalobu v celom rozsahu neuznal a mal za to, že žalobca svoje tvrdenia hodnoverne nepreukázal. S poukazom na tvrdenie žalobcu, že v rokoch 2007 - 2009 cestoval do zahraničia a od novembra 2009 mal plno starostí a venoval veľa času a energie na dokončenie svojho bytu č. X na Y. D. Č.. X, mal žalovaný 3./ za to, že žalobca nespĺňal podmienku odkázanosti, keďže cestoval do zahraničia a rovnako si rekonštrukcia bytu vyžadovala značné finančné prostriedky.

4. Žalobca dňa 05.09.2016 doručil súdu podanie, v ktorom uviedol ďalšie skutočnosti ohľadom ním uplatneného práva, pričom podrobne popísal obdobie od roku 2007 do roku 2010.

4.1 Rok 2007 - žalobca tvrdil, že si dňa 25.04.2007 prerušil výkon podnikania na 36 mesiacov z osobných dôvodov a nutnosti starostlivosti o poručiťefa. Dňa 17.07.2007 sprevádzal poručiťefa na vyšetrenie k praktickému lekárovi pre bolesti v oblasti predkolenia a dňa 17.09.2007 na vyšetrenie na chirurgickú ambulanciu FN Mickiewiczova, kde mu následne zistili tromboflebiditu oboch predkolení. Na odporúčanie lekárov malo byť pre poručiťefa do budúcnosti najvýhodnejšie zabezpečiť bezbariérové riešené ubytovanie. Podľa žalobcu bolo nereálne, a to vzhľadom na zdravotný stav a vek poručiťefa (87 rokov), aby poručiťef trvalo býval a žil vo svojom byte a aby si sám dokázal zabezpečovať opateru, pomoc pri obliekaní, príprave stravy, nákup, či hygienickú starostlivosť. Od septembra 2007 si preto podľa tvrdenia žalobcu hľadali nové spoločné bývanie. Dňa 16.11.2007 žalobca uzatvoril kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť - dom na P. D. P. G., pričom kúpna cena bola vyššia ako ich spoločné finančné

prostriedky, preto bola časť kúpnej ceny dofinancovaná prostredníctvom úveru zahraničnou bankou. Žalobca tvrdil, že vzhľadom na vek poručiteľa banka podmienila kúpu domu len na osobu žalobcu, tak sa s poručiteľom dohodli, že na časť mesačných splátok úveru z úverovej zmluvy mu bude poručiteľ poskytovať finančné prostriedky z jeho dôchodku, t. z., že bol odkázaný výživou na poručiteľa. Dňa 14.12.2007 sa s poručiteľom začali sťahovať do ich nového domu, pričom si v poručiteľovom byte ponechali zopár osobných vecí za účelom užívania bytu pri občasnej návšteve Bratislavy. Žalobca tvrdil, že na novej adrese potom s poručiteľom trvalo žili a hradili spoločne aj splátky úveru za dom, energie a nákupy.

4.2 Rok 2008 - žalobca ďalej uviedol, že dňa 11.08.2008 poručiteľ uhradil sumu 1 338,28 eur ako doplatok poistného evidované na meno žalobcu, keďže od 25.04.2007 nevykonával zárobkovú činnosť a na úhradu platby nemal disponibilnú hotovosť. Dňa 27.12.2008 poručiteľ počas nákupu spadol a spôsobil si otvorenú ranu hlavy, úraz ruky a palca. V ten istý deň žalobca sprevádzal poručiteľa na ošetrenie do FN Mickiewiczova.

4.3 Rok 2009 - podľa žalobcu v dôsledku úrazu poručiteľa dňa 27.12.2008 bolo potrebné nanovo bezbariérovu upraviť časť kúpeľne a časti spoločného bytu, vykonať rekonštrukciu vody a kanalizácie v dome. Dňa 11.02.2009 bola žalobcom uzatvorená zmluva o dielo, ktoré hradil poručiteľ. Výpomoc pri domácich prácach a v záhrade uskutočňovala pani L.. Náklady súvisiace s rekonštrukciou a výpomocou v domácnosti hradili zo spoločných prostriedkov uschovaných v domácom trezore, priebežne počas roka minuli 4 000,- eur. V máji 2009 podľa tvrdenia žalobcu poručiteľ vyslovil želanie mať vybudovaný vlastný hrobový pomník a byť pochovaný v hrobe pani T.. Žalobca preto dal vyrobiť hrobový pomník, pričom mu peňažné prostriedky vo výške 3 000,- eur dňa 17.06.2009 na základe zmluvy o pôžičke požičala ich spoločná známa - pani Z., pretože žalobca nechcel zaťažovať poručiteľa výberom spoločných peňazí. Dňa 23.08.2009 v prítomnosti pani Z. žalobca ukázal poručiteľovi hrobové miesto. Pretože poručiteľ trval na vrátení požičaných peňazí, žalobca dňa 25.08.2009 na pokyn poručiteľa vybral finančné prostriedky vo výške 3 000,- eur zo spoločných úspor na úhradu pôžičky, ktorú uhradil dňa 05.09.2009, a sumu 1 000,- eur dostal žalobca od poručiteľa za účelom kúpy daru na meniny a zriaďovacích prvkov do novovybudovaného bytu na Y. D., ktorý sa mal začať budovať od novembra 2009. Dňa 25.08.2009 žalobca dočasne premiestnil poručiteľa do jeho bytu na Ž. D., keďže poručiteľ nechcel zomrieť v zahraničí v čase, kedy bol žalobca odcestovaný alebo kedy sa žalobca venoval rekonštrukčným prácam, taktiež z dôvodu nadchádzajúcej zimy a poškodeného vykurovania v dome v Rakúsku. Zároveň mu dohodol dočasnú výpomoc aj od pani L. tak, že v prípade, ak poručiteľ niečo potreboval, mal ju telefonicky kontaktovať, pani Perinová mu mala pripraviť a následne zaniestť stravu, opratť a ožehliť bielizeň takisto u nej doma a žalobca jej mal dvakrát do týždňa zabezpečiť nákup potravín a čistiacich prostriedkov. Pani L. sa podľa udania žalobcu zaviazala aj na sprevádzanie poručiteľa na pobočku pošty na prebratie dôchodkových dávok. Žalobca bol následne od 08.09.2009 do 21.09.2009 na návšteve u známych v zahraničí. Poručiteľ ho dňa 23.09. a aj dňa 22.10.2009 telefonicky kontaktoval s tým, že pani Perinová za neho prevzala dôchodok a prostredníctvom nej nechala žalobcovi 300,- eur z dôchodku na dohodnutom mieste v dome v zahraničí na úhradu časti úveru, nákup potravín, drogérie, odmeny pre pani L.. Žalobca ďalej uviedol, že sa mu ku dňu pamiatky zosnulých nepodarilo skontaktovať s poručiteľom. Približne od 08.12.2009 poručiteľ trpel vysokými teplotami, pričom po pani L. odkázal žalobcovi, že s chrípkou nepôjde k lekárovi, nechce šíriť infekciu a Vianoce chcel tráviť osamote. Pani L. zabezpečovala poručiteľovi stravu a čisté šaty tak, že mu ich nechala na chodbe v byte. Poručiteľ podľa tvrdenia žalobcu nevyšiel z bytu približne 6 týždňov, aby neinfikoval iné osoby a aby sa mu nezhoršil zdravotný stav, dokonca z tohto dôvodu neodovzdal svoj občiansky preukaz pani Perinovej na prevzatie dôchodku za december 2009. Poručiteľ v tom čase nedvíhal telefón, keďže na ňom nefungovalo zvonenie.

4.4 Rok 2010 - žalobca tvrdil, že dňa 04.01.2010 odcestoval na vopred dohodnutú dlhodobú cestu do zahraničia. V dňoch 16.01.2010 a 18.01.2010 ho telefonicky kontaktovala pani L. s tým, že poručiteľa bolí noha, a preto navštívili chirurgickú ambulanciu. Doklad od lekára mala pani L. zaniestť do domu v Rakúsku, aby ho neskôr žalobca založil do poručiteľových dokladov. Vo februári 2010 sa žalobca na krátky čas vrátil zo zahraničia, následne zistil, že poručiteľ nenavštevuje hrobové miesta. Dňa 22.02.2010 ho pani L. telefonicky kontaktovala s tým, že si poručiteľ nevie nájsť občiansky preukaz, preto ju nemôže poslať pre dôchodkovú dávku. Dňa 01.03.2010 žalobca našiel poručiteľov občiansky preukaz v dome, následne ho odovzdal pani L. a po nej odoslal poručiteľovi aj list s dokladmi o úhrade úverových splátok. Dňa 12.03.2010 žalobca odcestoval do zahraničia na obdobie jedného mesiaca. Dňa 01.04.2010 ho kontaktovala pani L., že na byte poručiteľa sú prelepené pásky označené pečiatkou a kľúč

od bytu je asi vymenený. Dňa 03.04.2010 sa žalobca predčasne vrátil zo zahraničia a hľadal poručiťela v nemocniciach, informoval sa na polícii a až neskôr zistil na súde, že dedičské konanie po poručiťelovi je už ukončené.

4.5 Na základe vyššie uvedeného žalobca tvrdil, že po tom, ako mu poručiťel prestal prispievať sumou z jeho dôchodku na ich spoločné živobytie, na úhrady splátok úveru k nehnuteľnosti, bol nútený v septembri roku 2009 predať dom, v ktorom s poručiťelom viedli spoločnú domácnosť, čím mienil preukázať svoju odkázanosť na výživu poručiťela. Tvrdil, že sa poručiťel nedokázal dlhodobo sám o seba postarať, preto mu od roku 2007 poskytoval pomoc v domácnosti, s nákupmi, pri obliekaní, príprave stravy, a to buď sám alebo za pomoci opatrovateľky.

4.6 Žalobca v ďalšom podaní doručenom súdu dňa 05.09.2016 vo vzťahu k bankovému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX P. P. P., H..U.. uviedol, že hoci poručiťel navrhol žalobcovi byť spoludisponujúcou osobou k jeho bankovým účtom, uvedené sa nerealizovalo len z dôvodu odporúčania pracovníkmi jednotlivých bánk (komplikácie v prípade exekúcií a úmrtia jedného zo spoludisponentov). Pritom podľa žalobcu už samotná skutočnosť, že mal vedomosť o uvedenom účte, o výške zostatku finančných prostriedkov na účte a o mieste založenia tohto účtu, preukazuje, že s poručiťelom mali k sebe blízky vzťah. Ohľadom T. I. mal žalobca za to, že hoci uvedená osoba bola žiadateľom o pohrebné, ešte nepreukazuje, že vybavila pohreb alebo ho zaplatila. Taktiež poukázal na to, že pani I. neuviedla žiadne náklady spojené s pohrebom, ani nepožiadala o ich úhradu, nevedela uviesť, čo sa nachádza v byte poručiťela, dokonca odmietla podpísať zápisnicu o predbežnom vyšetrení spisanú u notára.

5. Žalovaní následne dňa 01.03.2017, dňa 06.03.2017 predložili súdu dupliku k vyjadreniu žalobcu, k tvrdeniam žalobcu sa vyjadrili aj na pojednávaní dňa 13.07.2017. Žalovaný 2./ s poukazom na judikát R 4/1953, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 19022/35 zo dňa 22.10.1935, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz/74/78 z 19.12.1978 a rozsudok Krajského súdu Plzeň sp. zn. 5Co/54/67 z 09.03.1967 mal za to, že žalobca nepreukázal trvalé spolužitie s poručiťelom vzhľadom na jeho časté cesty do zahraničia, nemal za preukázané ani spoločné uhrádzanie nákladov, keď podľa tvrdenia žalobcu sa obaja v rozhodnom období prevažne zdržiavali na odlišných miestach. Žalovaný 2./ nepovažoval za pravdepodobnú ani spoločnú kúpu nehnuteľnosti v Rakúsku, keď poručiťel naďalej býval na Žižkovej ulici. Mal za to, že starostlivosť žalobcu o poručiťela spočívala len v asistencii pri návšteve lekára v roku 2007 a raz v roku 2008. Ohľadom zúčastňovania sa poručiťela na schôdzkach vlastníkov bytov žalovaný 2./ dodal, že pokiaľ by išlo o trvalé spolužitie poručiťela a žalobcu, bolo by primerané, ak by sa na nich vzhľadom na zdravotný stav poručiťela zúčastňoval práve žalobca. Žalovaný 2./ naďalej nemal za preukázanú odkázanosť žalobcu výživou na poručiťela, a to najmä z dôvodu, že uhrádzanie časti splátok úveru poskytnutého na kúpu domu v Rakúsku nespôsobuje odkázanosť na poručiťela a tiež zo skutočnosti, že žalobca často absolvoval cestu do zahraničia, vyplýva existencia vlastného zdroja príjmu žalobcu. Žalovaný 1./ tvrdil, že pozastavenie prevádzkovania podnikania na dobu 36 mesiacov nepreukazuje existenciu tvrdenej spoločnej domácnosti žalobcu s poručiťelom v rozhodnom období. Išlo o slobodné rozhodnutie žalobcu po štyroch, resp. siedmich rokoch pozastaviť živnostenské podnikanie, pričom podľa názoru žalovaného 1./ žalobca zrejme predvídal iný zdroj svojho živobytia, resp. za iných podmienok. Zároveň poprel tvrdenie žalobcu, že výkon podnikateľskej činnosti pozastavil z nutnosti starostlivosti o poručiťela, a to s poukazom na jeho časté cesty do zahraničia a na to, že najmenej v rozhodnom období bol žalobca evidovaný na príslušnom úrade ako uchádzač o zamestnanie. Rovnako žalovaný 1./ nesúhlasil s tvrdením žalobcu ohľadom spoločnej kúpy domu v Rakúsku za účelom založenia spoločnej domácnosti, keď spochybnil žalobcom tvrdený úmysel poručiťela vo veku 87 rokov života na kúpu spoločnej nehnuteľnosti so žalobcom, ktorej sa nestal ani vlastníkom, ani spoluvlastníkom, ani spoludlžníkom banky, dokonca svoju pohľadávku voči žalobcovi (banke) ani nezabezpečil, hoci časť kúpnej ceny bola hradená zo spoločných prostriedkov a časť splátky úveru hradená z poručiťelovho dôchodku. Žalovaný 1./ ďalej nemal za preukázané tvrdenie žalobcu o úhrade poisťného v sume 1 338,28 eur poručiťelom, taktiež ani sprevádzanie poručiťela na lekárske vyšetrenia, pričom žalovaný 1./ zdôraznil, že ani v prípade preukázania týchto tvrdení tieto nie sú podstatné pre daný spor, keďže nepreukazujú úmysel poručiťela a žalobcu trvalo viesť spoločnú domácnosť. Žalovaný 1./ spochybnil všetky ďalšie ničím nepreukázané tvrdenia žalobcu - potrebu bezbariérovosti domu, plnenie za zmluvu o dielo poručiťelom, poskytnutú starostlivosť o poručiťela pani L., platobnú neschopnosť žalobcu voči banke v dôsledku smrti poručiťela, zároveň uviedol, že aj v prípade pravdivosti týchto tvrdení tieto sú vo vzťahu k predmetu sporu irelevantné, keďže nepreukazujú ich úmysel viesť spoločnú domácnosť. Žalovaný 1./ poukázal aj na rozpor v jednotlivých tvrdeniach žalobcu, keď žalobca

v pozícii svedka v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 opakovane tvrdil, že poručiťa naposledy stretol v auguste roku 2009. Nakoniec mal žalovaný 1./ za to, že žalobca porušuje čl. 5 Civilného sporového poriadku a dochádza z jeho strany k zneužitiu práva, keď dokonca má vystupovať ako svedok pri prejave poslednej vôle poručiťa. Žalovaný 3./ ohľadom účtu poručiťa vedeného P. P., H..U.. mal za to, že žalobca nebol spoludisponentom ani tohto, ani iného účtu poručiťa a súhlasil so žalobcom, že spoločný bankový účet ešte netvorí spoločnú domácnosť. Naopak, tvrdenie žalobcu, že skutočnosť, že vie o vyššie uvedenom účte vedenom vo VÚB, a.s., podporne preukazuje ich blízky vzťah, považoval žalovaný 3./ za právne irelevantné. Ďalej žalovaný 3./ s poukazom na prezenčné listiny zo schôdze vlastníkov bytov rozporoval tvrdenie žalobcu, podľa ktorého mohol poručiť kedykoľvek dať svoj byt do užívania inej osobe alebo osobám, čo aj urobil, pretože podľa žalovaného 3./ uvedené nijako nepreukázal. Práve naopak, byt poručiťa v stave, v akom sa nachádzal v čase zistenia jeho smrti, fakticky nemohol byť predmetom nájmu, pretože bol až po strop zaprataný, WC a kuchyňa boli nefunkčné a zapratané, poručiť mal medzi vnesenými vecami urobené "chodníky", po ktorých sa pohyboval. Ohľadom lekárskeho správ žalovaný 3./ uviedol, že nepreukazujú, že by bol žalobca sprevádzal žalovaného na ošetrenia, rovnako nevyplýva z nich skutočnosť, že by poručiť nemohol bývať a žiť vo svojom byte na Ž. D.. Taktiež je na lekárskeho správach uvedené "Tel. nedvíha", pričom podľa žalovaného 3./ práve žalobca mohol uviesť svoje telefónne číslo ako kontaktné, pokiaľ malo byť pravdivé jeho tvrdenie, že sprevádzal poručiťa na ošetrenia. Poukázal ďalej na to, že poručiť dožil vo svojom byte sám, v čase smrti sa nezistila žiadna osoba, ktorá by s ním bola žila v jednej domácnosti. Po smrti poručiťa bola na základe oznámenia obyvateľov bytového domu privolaná polícia, ktorá otvorila poručiťov byt a objavila ho mŕtveho. Ani polícia však nekontaktovala žalobcu ako prípadnú spoluživcu osobu, keďže zrejme žiadnu spoluživcu osobu nezistila. Rozporoval takisto tvrdenie, že by žalobca mohol byť odkázaný výživou na poručiťa, keď mu po posúdení majetkového pomeru bol poskytnutý úver vo výške 40 000,- eur, mal príjem z prenájmu nebytového priestoru a od smrti poručiťa do septembra 2010 bol schopný znášať prevádzkové náklady domu v Rakúsku.

6. Žalobca dňa 15.06.2017 doručil súdu návrh na zmenu žaloby, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 16C/246/2013-225 zo dňa 19.06.2017. Išlo o zmenu žaloby v časti požadovaného príslušenstva - úroku z omeškania zo súm nachádzajúcich sa na poručiťovych účtoch v banke.

7. Dňa 19.06.2017 žalobca založil do spisu listinné dôkazy, o ktorých tvrdil, že preukazujú jeho nárok na dedičstvo po poručiťovi, zároveň skutkové tvrdenia doplnil aj na pojednávaní dňa 13.07.2017 a v podaní doručenom súdu dňa 28.07.2017. Uviedol, že vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav poručiťa, odporúčania lekárov, vzájomnú blízkosť a citové väzby s poručiťom, spoločne s poručiťom hľadali vyhovujúcejší spôsob spoločného bývania, pričom do úvahy prišiel rodinný dom so záhradou v obci Hainburg an der Donau, kde dochádzala aj prímestská MHD. Po vyrovnaní dedičstva sa žalobca dňa 30.11.2007 stal vlastníkom tohto domu. Podľa žalobcu minimálne od tohto momentu bol odkázaný titulom nákladov za nehnuteľnosť a splátok banke aj na príjem poručiťa. Ďalej žalobca poukázal na to, že za rok 2009 bol jeho základ dane vo výške 9 787,10 eur, t.j. 815,60 eur mesačne. Prevádzkové náklady nehnuteľnosti v jeho vlastníctve však boli v uvedenom roku vo výške 8 543,48 eur, t.j. 711,96 eur mesačne. Podľa neho tak rozdiel uvedených súm predstavuje sumu 103,63 eur mesačne, ktorá mu v žiadnom prípade nepostačovala na nákup stravy, oblečenia, drogérie, či na sezónne náklady na vykurovanie, dokonca bola pod hranicou životného minima pre jednu dospelú osobu za rok 2009. Aj vzhľadom na uvedené žalobca tvrdil, že spoločne s poručiťom boli odkázaní na spoločné uhrádzanie životných potrieb za domácnosť, preto žalobca mohol začať bývať v Rakúsku len spoločne s poručiťom. Poukázal tiež na potvrdenie obce Hainburg an der Donau, podľa ktorého poručiť dňa 01.04.2009 a 23.06.2009 uhradil vodné, stočné namiesto žalobcu. Ďalej tvrdil, že cena diela vo výške 2 700,- eur v zmysle uzatvorenej zmluvy o dielo na rekonštrukciu domu bola uhradená poručiťom, pretože žalobca, ako to vyplýva z potvrdenia správcu dane o príjme žalobcu za rok 2009, nemal dostatok hotovosti na úhradu celej ceny diela, mal tak za to, že aj uvedené preukazuje ich spoločné hospodárenie. Uviedol, že o existencii ich spoločnej domácnosti svedčí aj fakt, že dňa 21.12.2009 bola miestnou spoločnosťou vypracovaná cenová ponuka na výmenu kotla, pričom v cenovej ponuke je uvedené meno žalobcu a aj poručiťa s adresou v Rakúsku. Žalobca ďalej tvrdil, že jeho cesty do Francúzskej republiky neboli z dôvodu nezhôd s poručiťom, nepredstavovali ani prerušenie spoločnej domácnosti, okrem toho cesty neboli nikdy na dlhý čas, keďže od 13.08.2008 do 08.08.2010 bol evidovaný na úrade práce a podliehal evidenčnej kontrole úradu práce raz za mesiac. Žalobca tvrdil, že po úmrtí poručiťa je práve on nájomcom hrobového miesta a hradí nájomné za hrobové miesto. Žalobca ďalej poukázal na listinný dôkaz založený do spisu - jeho čestné prehlásenie zo dňa 15.08.2011 v konaní vedenom pod

sp. zn. 19C/157/2011 a uviedol, že čestné prehlásenie vypracoval Y. X., právny zástupca žalobkyne v uvedenom konaní, pričom on len bol požiadaný o podpísanie tohto prehlásenia. K nadobudnutiu holobytu na Y. Č. X P. X. žalobca dodal, že vlastnícke právo k tomuto bytu bolo zapísané na základe zmluvy o vstavbe, pričom všetky finančné náklady hradila pani J. X.Š.. S rekonštrukciou tohto bytu sa začalo až v roku 2010, jednalo sa o podkrovný priestor, ktorý bol v novembri 2009 zapísaný len ako rozostavaná stavba. Skutočnosť, že žalobca mal na uvedenej adrese hlásený trvalý pobyt, mal podľa neho len evidenčný charakter, pričom uvedené nesúvisí s vedením spoločnej domácnosti medzi ním a porúčiteľom v dome v V. H. J. J.. Žalobca poprel, že by jeho výpoveď v pozícii svedka v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 bola v rozpore s jeho tvrdeniami v predmetnom konaní, uviedol, že ako svedok vypovedal k okolnostiam spísania závetu v roku 2006 a nie k okolnostiam spolužitia v roku 2009. Poukázal tiež na to, že hoci nebol stranou sporu sp. zn. 19C/157/2011, z informačného centra súdu získal informáciu, že rozsudok v uvedenej veci bol odvolacím súdom zrušený.

8. Po vykonanom dokazovaní - výsluchu svedkov Z. W. H. N.. T. W. žalobca dňa 03.11.2017, dňa 22.01.2018 a dňa 02.03.2018 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že svedkyňa N.. T. W. bola od roku 2006 do roku 2011 členom predstavenstva Stavebného bytového družstva Bratislava I., čím mienil spochybníť jej výpoveď v tom, že v rozhodnom období pracovala len z domu. Za nedôveryhodnú považoval aj tú časť výpovede uvedenej svedkyne, podľa ktorej porúčiteľ často chodil na plaváreň, pretože podľa žalobcu mal porúčiteľ otvorené vredy predkolenia. Podľa žalobcu osoba s takouto chorobou nie je sebestačná, je u nej predpoklad, že si nemôže sama zabezpečovať nielen nákupy či prípravu stravy, ale ani náročnejšie samoobslužné práce, je teda odkázaná na opateru a pomoc druhej osoby a spolužitie s ňou. Uvedená svedkyňa podľa žalobcu rovnako nespoznala porúčiteľa na fotografii (č. I. 341), pravdivo uviedla len to, že fotografia nebola vyhotovená v jeho byte. Žalobca dodal, že fotografia bola vyhotovená v dome v V. H. J. J.. Tiež uviedol, že porúčiteľ nekomunikoval so susedmi na Žižkovej ulici, do bytu ich nepúšťal a čelil nedorozumeniam a atakom z ich strany. Poukázal na to, že žalovaní 1./ a 3./ zhodne tvrdia, že porúčiteľov byt bol neobývatelný, nebolo možné používať toaletu, ani kuchyňu, lebo byt bol až po strop zaprataný novinami. Na druhej strane však žalovaní tvrdia, že porúčiteľ ani nevedel o spoločnú domácnosť, a to ani so žalobcom mimo Slovenska. Žalobca s poukazom na nízky stav merača vody v porúčiteľovom byte v roku 2014 tvrdil, že jednoznačne preukazuje, že porúčiteľ trvalo neobýval svoj byt, teda mal za to, že porúčiteľ v roku 2009 svoj byt využíval len sporadicky ako sklad, nevyužíval ani kuchyňu, ani toaletu, z čoho vyplýva, že v rozhodnom období využíval služby a vykonával osobnú potrebu mimo svojho bytu, a to v dome v V. H. J. J. spolu so žalobcom.

9. Žalovaný 2./ dňa 08.02.2018 reagoval na vyjadrenie žalobcu v bode 8. rozsudku. Spresnil tvrdenie žalovaného 1./, že porúčiteľov byt nebolo možné užívať na obvyklý spôsob bývania, čo však neznamená, že by v ňom nebolo možné vôbec bývať. Vzhľadom na uvedené poukázal na výpovede svedkov - Z. W. H. N.. T. W.Č., ktoré potvrdili, že porúčiteľ mal v byte vychodené chodbičky. Pokiaľ ide o využívanie kuchyne, podľa žalovaného 2./ porúčiteľ s najväčšou pravdepodobnosťou kuchyňu vôbec nepoužíval, keď z výpovede svedkyne N.. T. W. vyplýva, že sa porúčiteľ stravoval suchou stravou. Pokiaľ ide o hygienu, tú mohol porúčiteľ vykonávať aj na plavárni, kam podľa svedkyne často chodil. Na druhej strane žalovaný 2./ uviedol, že pokiaľ by aj bola pripustená možnosť, že sa porúčiteľ nejaký čas zdržiaval v dome v Rakúsku, táto skutočnosť ešte nepreukazuje vedenie spoločnej domácnosti a starostlivosť žalobcu o ňu, najmä ak žalobca uviedol, že sa o domácnosť porúčiteľa starala pani L.. Nakoniec žalovaný 2./ bol názoru, že kumulácia dvoch dôvodov (vydanie dedičstva titulom starostlivosti o spoločnú domácnosť a odkázanosti výživou na porúčiteľa) nie je logická, keďže starostlivosť o spoločnú domácnosť predstavuje aj spoločné uhrádzanie svojich potrieb a predpokladá príjem oboch zo spolužijúcich osôb, naproti čomu, ak je jedna z týchto osôb odkázaná na výživu druhého, predpokladá sa, že odkázaná osoba nemá svoj vlastný príjem, ktorým by mohla zabezpečiť svoje potreby. Žalobca však uviedol, že mal vlastný príjem z prenájmu nebytového priestoru a následne kúpil byt na Y. D., žalovaný 2./ preto tvrdil, že u žalobcu nie sú splnené podmienky odkázanosti na výživu porúčiteľom.

10. Na pojednávaní dňa 26.02.2019 žalovaný 3./ vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že ako orgán konajúci v mene štátu bol do konania navrhnutý, resp. žalobca odstránil vadu označenia žalovaného 1./ až podaním doručeným súdu dňa 07.05.2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty od právoplatne ukončeného dedičského konania po porúčiteľovi. Ďalej poukázal na rozpory v jednotlivých tvrdeniach žalobcu, keď žalobca v žalobe najprv uviedol, že vlastný byt nevlastnil na Slovensku od septembra 2007 do novembra 2009, preto bol odkázaný v uvedenom období výlučne na spolužitie a trvalé bývanie v byte u porúčiteľa. Následne však v rámci prednesu žaloby na pojednávaní

dňa 13.07.2017 už tvrdil, že jeho spoločná domácnosť s poručiteľom vznikla v V. H. J. J. v novembri 2007. Tiež žalobca ako svedok v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 uviedol, že v rokoch 2007 až 2010 častejšie cestoval do Francúzska, pri Paríži mal rodinu, ktorú navštevoval a kde sa zdržiaval, pričom približne každý mesiac cestoval na Slovensko. O vedení spoločnej domácnosti s poručiteľom sa vôbec nezmienil, a to napriek skutočnosti, že v rámci svojho čestného vyhlásenia uviedol, že opísal svoj vzťah s poručiteľom. Taktiež v uvedenom konaní žalobca v pozícii svedka tvrdil, že poručiteľa naposledy stretol v auguste 2009. Hoci žalobca neustále tvrdí, že žil s poručiteľom v spoločnej domácnosti, nevedel sa vyjadriť, či poručiteľ bol pravák alebo ľavák.

10.1 Žalobca, reagujúc na uvedené vyjadrenie žalovaného 3./, považoval námietku premlčania za nedôvodnú, poukázal na to, že zástupca žalovaného 3./ písomným podaním zo dňa 24.10.2014 navrhol svoj vstup do predmetného konania z dôvodu, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o prevode správy k nehnuteľnému majetku štátu, bytu na Žiškovej ulici č. 24 v Bratislave, pričom súhlas Ministerstva financií Slovenskej republiky k uvedenému prevodu, ako obligatórna náležitosť právneho úkonu, bol vydaný dňa 10.04.2014, čiže po podaní žaloby. V čase podania žaloby však správu bytu vykonával zástupca žalovaného 1./ Žalobca ďalej uviedol, že od počiatku súdneho konania mal záujem, ako to vyplýva aj zo žaloby, preskúmať spolužitie s poručiteľom od roku 2007 vrátane. Boli to však zhodne zástupcovia žalovaného, ktorí tvrdili, že roky 2007 a 2008 sú irelevantné, pretože rozhodným obdobím je len jeden rok pred smrťou poručiteľa. S uvedeným sa žalobca stotožnil a mal za to, aby bolo ďalšie dokazovanie zamerané na rok 2009 až 2010. Následne aj v podaní zo dňa 27.03.2019 považoval vznesenú námietku za nedôvodnú, keď tvrdil, že v žalobe správne označil žalovaného, a to Slovenskú republiku, ktorej ako jedinej pripadlo dedičstvo ako odúmrt', pričom zástupcov žalovaného považoval len za správcov dedičstva, ktorí konajú v mene štátu pred súdom.

11. Žalovaný 2./ dňa 01.04.2019 doručil súdu vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu výsluchom svedkov na pojednávaní dňa 26.02.2019. Mal za to, že z výpovedí svedkov vyplýva, že žalobca s poručiteľom nevedli spoločnú domácnosť. Svedkyne N., Z. Y. H. H. W. totiž vypovedali, že žalobcu nikdy nevideli. Za rozporné tvrdenie považoval aj tvrdenie žalobcu, podľa ktorého stravu pre žalobcu zabezpečovala pani L. zo surovín zabezpečených žalobcom, a to vzhľadom na výpoveď svedkyne W., podľa ktorej obedu a drogériu pre poručiteľa zabezpečovala pani I., ktorá nakoniec zabezpečila aj pohreb poručiteľa, kar, renováciu pohrebných kameňov a s poručiteľom sú pochovaní v spoločnom hrobe. Za nepravdepodobné preto považoval spolužitie poručiteľa s inou osobou v jeho byte alebo v žalobcovom dome, ak poručiteľ zdieľal svoj život s pani I.. Ohľadom svedkyne Z. žalovaný 2./ namietal jej dôveryhodnosť z dôvodu existencie vzťahu jej syna so žalobcom, pričom nadštandardný vzťah svedkyne a žalobcu odôvodňoval zriadením ich adresy trvalého pobytu na Y. X v Bratislave, hoci ani jeden z nich tento byt nevlasťní. Poukázal na to, že v prospech uvedenej svedkyne a žalobcu je zriadené právo bezplatného užívania štyroch nebytových priestorov, ktoré sú vo vlastníctve N.. W. Z., syna svedkyne. Taktiež uviedol, že sestra žalobcu - J. X. vlasťní v uvedenom bytovom dome až dva byty, jeden byt nadobudla na základe darovacej zmluvy zo dňa 07.12.2010 a jeden na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 30.11.2006, podľa žalovaného 2./ asi po ich matke.

12. Žalobca taktiež dňa 01.04.2019 doručil súdu vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu. Považoval za nepochopiteľné, že svedkyňa W.Á., ktorá mala byť 20 rokov susedou poručiteľa, ho nevedela identifikovať na predloženej fotografii. Takisto poprel jej výpoveď v časti, podľa ktorej poručiteľ mal rok pred smrťou chodiť na plaváreň, a to vzhľadom na lekársku správu zo dňa 17.09.2007, podľa ktorej mal poručiteľ tromboflebitídu predkolenia a chronickú venóznú insuficienciu, preto žalobca úplne vylúčil, že by poručiteľ mohol byť sebestačný a navštevovať plaváreň. Výpoveď svedkyne W. považoval žalobca za nezrozumiteľnú a plnú rozporov. S poukazom na zmluvu o výkone správy mal za to, že upratovanie spoločných častí domu zabezpečoval vždy správca SBD Bratislava I. a nie uvedená svedkyňa a poručiteľ. Upratovanie spoločných priestorov žalobca vylúčil aj vzhľadom na vek, zdravotný stav poručiteľa a tiež na to, že poručiteľ bol vysokoškolský pedagóg, pritom o upratovaní nemali mať vedomosť svedkyne Y. H. W.. Žalobca namietal aj ďalšie časti výpovede tejto svedkyne, a to uvádzané slnenie na logii, keď poručiteľov byt bol celý zaprataný, ďalej doučovanie študentiek, keď podľa žalobcu poručiteľ odišiel do starobného dôchodku približne v roku 1985. Spochybnil aj starostlivosť pani I. o poručiteľa, pretože z výpovedí ostatných svedkov vyplýva, že žiadne osoby u poručiteľa nevideli. Rovnako s poukazom na záznam z dedičského konania zo dňa 26.05.2010 podľa žalobcu vyplýva, že pani I. nevedela presne uviesť, či poručiteľ má nejakých zákonných dedičov a nevedela uviesť ani to, čo sa nachádzalo v poručiteľovom byte, hoci podľa výpovede svedkyne W. mali mať pani I. a poručiteľ

vymenené kľúče od bytu. Žalobca mal za to, že pokiaľ by výpoveď bola v tejto časti pravdivá, pani I. by notárovi bola vedela uviesť, že sa porúčiteľov byt nedal využívať na účel bývania, pretože nemal funkčnú sprchu, toaletu a ani kuchyňu. Nakoniec vo vzťahu k tejto svedkyni uviedol, že porúčiteľ síce mal bratranca, ale nie v Prahe, ale v Bratislave, no ten ho predumrel. Žalobca mal za to, že kým výpoveď svedkyne Z. je preukázaná aj listinnými dôkazmi založenými v spise, dokonca z uvedenej výpovede vyplýva aj jeho spolužitie s porúčiteľom minimálne rok pred smrťou porúčiteľa, výpoveď ostatných svedkýň nepovažoval za také výpovede, ktoré by vedeli vyvrátiť jeho tvrdenia. Čo sa týka konania vedeného pod sp. zn. 19C/157/2011, zotrval na svojej svedeckej výpovedi podanej v uvedenom konaní v tej časti, v ktorej tvrdil, že sa v rokoch 2007 až 2010 zdržoval v zahraničí, keď poukázal na to, že Hainburg an der Donau je obec v Rakúskej republike, t.j. jedná sa o zahraničie. Ďalej opätovne uviedol, že v období od 09/2007 do 11/2007 bol odkázaný bývať v byte porúčiteľa, pretože na území Slovenskej republiky nevladnil žiadny byt. Až z dôvodu námietok zo strany žalovaných ohľadom rozhodného obdobia žalobca v rámci prednesu žaloby uviedol, že sa spoločná domácnosť s porúčiteľom viedla v dome v Rakúsku od novembra 2007 do smrti porúčiteľa. Tvrdil, že uvedené nie je v rozpore so žalobou, pretože nikde neuviedol, že s porúčiteľom viedol spoločnú domácnosť v byte porúčiteľa rok pred jeho smrťou. Pokiaľ ide o jeho príjmy, žalobca uviedol, že výšku svojich príjmov v roku 2009 a 2010 osvedčil potvrdením správcu dane za uvedené roky, avšak v prípade poskytnutia úveru na kúpu domu v Rakúsku bolo posudzované iné obdobie, keďže k nadobudnutiu vlastníckeho práva k tomu domu došlo ešte v novembri roku 2007. Mal za to, že doložením dôkazov o výške nákladov - splátok za úver a úhrad za energie uvedenej nehnuteľnosti, o výške príjmu za rok 2009 jednoznačne preukázal, že nemal sám o sebe dostatok finančných prostriedkov na úhradu životných nákladov za dom v Rakúsku a z tohto dôvodu bol odkázaný výživou na porúčiteľa. V ďalšom žalobca popísal, ako sa postupne ich vzťahy s porúčiteľom zintenzívnili, až prerástli do vedenia spoločnej domácnosti, a to aj z dôvodu zdravotného stavu porúčiteľa, ktorý bol odkázaný na opateru a pomoc žalobcu a spolužitie s ním a ktorému práve v dome v Hainburgu an der Donau zabezpečil bezbariérové bývanie, keďže porúčiteľov byt nebol spôsobilý na užívanie, v rokoch 2007 až 2010 bol porúčiteľom trvalo neobývaný a používal ho len ako sklad kníh a študijných materiálov, ktorý sporadicky navštevoval. Svoje tvrdenie žalobca podoprel aj o výpoveď svedkyne W. o tom, že lístok s oznámením o termíne revízie bol niekoľko dní zasunutý vo dverách bytu porúčiteľa, tiež o tvrdenia žalovaných, podľa ktorých bol byt zaprataný, a o záznam spísaný notárom pri obhliadke bytu, z ktorého vyplýva, že v byte neboli zistené žiadne spotrebiče a zariadenia, ktoré sa bežne v domácnostiach nachádzajú a v neposlednom rade o stav merača spotreby vody a elektriny ku dňu smrti porúčiteľa. Podľa žalobcu bolo v konaní preukázané, že porúčiteľ mal so susedmi až nepriateľský vzťah, keďže sa snažili jeho byt vypratať aj proti jeho vôli, a to bol ďalší dôvod, pre ktorý porúčiteľ svoj byt navštevoval. Porúčiteľovi v čase ciest do Francúzska žalobca zabezpečil opateru cestou pani L., pričom tvrdil, že aj počas jeho dočasnej neprítomnosti porúčiteľ nikdy neopustil spoločnú domácnosť a naďalej sa uhrádzali šeky za túto domácnosť. Úmrtie porúčiteľa vo svojom byte vysvetľoval výpoveďou svedkyne W. o vykonávaní revízií a najmä obavou porúčiteľa o neoprávnené vniknutie susedov do jeho bytu, tiež dočasnou poruchou vykurovacieho systému v dome v V. H. J. J. a jeho plánovanú rekonštrukciu. Žalobca tiež tvrdil, že sa spoločné hospodárenie viazalo na úhradu platieb za spoločnú domácnosť a bez príjmu porúčiteľa v rokoch 2007 až 2010 by sa s poukazom na svoje príjmy a výdavky jednoznačne dostal do stavu hmotnej núdze.

13. Žalovaný 1./ vyjadrením zo dňa 03.04.2019 považoval výpoveď svedkyne L. Z. za nedôveryhodnú, keď poukázal na zhodu adresy trvalého pobytu svedkyne a žalobcu, zhodu adresy aj so sídlom obchodnej spoločnosti Owl & Crow Associaton Limited, spol. s r.o., IČO: 46 267 506, ktorej spoluvlastníkmi sú žalobca a N. W. Z., syn svedkyne, tiež na súbežné uplatňovanie nároku svedkyne na univerzálne testamentárne dedenie po porúčiteľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011, ako aj na tvrdenú nepravdu ohľadom gobelínového obrazu na fotografii na č. I. 341, ktorý sa podľa udania svedkyne mal nachádzať v spálni domu v Hainburgu, pričom z jej písomného podania v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 vyplýva, že daný obraz visel na stene bytu na Jedlíkovej 7 v Bratislave. Žalovaný 1./ ďalej z opatrnosti uplatnil námietku proti procesnému postupu súdu, keď mal za to, že sa konanie vedie pri zjavej zmene žaloby spočívajúcej v procesnom úkone žalobcu, ktorým sa žalobca akoby domáha rovnakého nároku, avšak na základe iných skutkových okolností než tých, ktoré uviedol v žalobe. Tvrdil, že žalobca v žalobe opiera svoje dedičské právo o tvrdené spolužitie v spoločnej domácnosti v byte porúčiteľa výlučne na Ž. XX P. X., kde niet ani jednej zmienky o súbežnom zdieľaní spoločnej domácnosti v Hainburgu. Žalovaný 1./ mal za to, že skutkový základ tvrdenej spoločnej domácnosti na Ž. D. P. X. a v rodinnom dome v V. nemôže byť dôkazne totožný.

14. Súd na pojednávaní dňa 03.12.2019 uznesením pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe v zmysle podania žalobcu zo dňa 31.08.2016 doručeného súdu dňa 05.09.2016 (bod 4. rozsudku). Žalovaný 3./ zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k zmene petitu, pretože dedičské konanie bolo právoplatne skončené ešte v roku 2010. Žalovaný 1./ tiež oboznámil žalobcu o vyhlásenom rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011, ktorým bola žaloba L. Z. zamietnutá, zároveň závet a aj podpis žalobcu ako závetného dediča boli v rozsudku označené za nepravé. Žalobca namietal uvedený rozsudok, keďže nebol stranou uvedeného sporu, nemal k dispozícii uvedený rozsudok a z dôvodu, že daný rozsudok nebol ešte právoplatný.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov, oboznámením listinných dôkazov, pripojených spisov, ostatným obsahom spisu a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

15.1 Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 13.07.2017 súd zistil, že poručiteľ vzhľadom na lieky, ktoré užíval, potreboval špecifický druh stravy. Pre zápal vredov predkolenia sa mu museli robiť kúpele nôh a musel absolvovať časté prechádzky s doprovodom, aby sa mu nohy prekrvili. K spolužitiu s poručiteľom malo dôjsť z dôvodu, že žalobca v roku 2007 predal byt na Slovensku, pričom zo získaných financií vyplatil spoludedičku. Bytovú otázku preto riešil aj bývaním u poručiteľa v roku 2007, medzi nimi sa vytvorilo silnejšie citové puto, pričom žalobca vzhľadom na zdravotný stav poručiteľa mal záujem mu pomôcť na sklonku života. Žalobca vypovedal, že do Francúzska cestoval za rodinou, ktorá mu platila aj cestovné, aj ubytovanie. Súd tiež zistil, že žalobca bol prenajímateľom nebytového priestoru od roku 2007 až do mája 2010, pričom mal príjem vo forme nájmu, avšak hotovosť, ktorá mu zostala, nepostačovala na náklady na prevádzku domu a stravu v Rakúsku. Žalobca tiež uviedol, že už v minulosti bol účastníkom dedičského konania z titulu vedenia spoločnej domácnosti. Z jeho výpovede vyplýva poručiteľov príjem - mesačný dôchodok vo výške približne 450,- eur, úroky z termínovaných účtov a nájom za pozemky v V.. Podľa výpovede žalobca býval v byte u poručiteľa dva mesiace v roku 2007, avšak sa nepamätal, v ktorej izbe spával. Pretože uvedený dvojizbový byt z hľadiska jeho rozlohy nebol vyhovujúci, uvažovali nad novým bývaním.

15.1 Z výpovede svedkyne Z. W. na pojednávaní dňa 30.10.2017 vyplýva, že bola zamestnankyňou Stavebného bytového družstva Bratislava I. v období od 17.8.2009 do roku 2017, ktoré spravovalo byty na Ž. D. Č.. XX. Svedkyňa uviedla, že niekedy v roku 2009 stretla poručiteľa na domovej schôdzi, odkiaľ odišiel nahnevaný, pretože ho ostatní obyvatelia vyzvali na vypratanie bytu, v ktorom zbieral veľa starých kníh, časopisov, rôznych listín, ktoré potom ukladal všade (do vane, rúry), pričom išlo o dlhodobý stav, a bola tam obava zo vzniku požiaru. Uviedla, že inak poručiteľa nevidela, nebola s ním v kontakte, keďže nikoho nepúšťal do bytu, a to ani v súvislosti s odpočtom vodomeroch, či revízií. Svedkyňa ďalej vypovedala, že podľa udania obyvateľov bytového domu poručiteľ býval sám, bytovému družstvu bola vždy nahlásená len jedna osoba užívajúca jeho byt, a to samotný poručiteľ. Z jej výpovede ďalej vyplýva, že jej obyvatelia bytového domu telefonovali, keď cítili šíriaci sa zápach z bytu poručiteľa. Následne za asistencie polície bol uvedený byt otvorený, kde sa našiel poručiteľ mŕtvy za dverami. Následne svedkyňa zabezpečovala dezinfekciu bytu.

15.2 Z výpovede svedkyne N.. T. W., obyvateľky bytového domu na Ž. Č.. XX, vyplýva, že žalobcu nepoznala, naopak poručiteľa poznala, keďže v bytovom dome býva vyše 20 rokov, dokonca v rokoch 2009 - 2010 sa zdržiavala doma, keďže vykonávala prácu z domu. S poručiteľom boli susedia, mali dobré vzťahy, no vzájomne sa nenavštevovali, svedkyňa nebola v poručiteľovom byte, len cez pootvorené dvere videla stav bytu. Poručiteľ do bytu nikoho nepúšťal, ak niečo potreboval, zazvonil svedkyňi na dvere a tiež sa rozprávali, keď sa stretli. Svedkyňa poručiteľa opísala ako človeka, ktorý žil asketickým spôsobom života, bol zameraný na štúdium, chodieval do papiernictva, kde si kúpil celý balík ceruziek a robil si výpisky. Často chodieval do univerzitnej knižnice, kde potom trávil dlhé hodiny, aj na plaváreň, kde trávil časť dňa. Bol vegetariánom a z nákupov chodieval len s igelitkou s rožkami a jogurtom. V dome žil sám, celý byt (v šporáku, vo vani, na záchode) a aj loggiu mal zapratanú výpiskami, knihami, čo bolo vidno aj z ulice. V byte mal vychodené uličky, knihy mal dokonca aj v pivnici a v skrini v práčovni. Po jeho smrti bolo z bytu vyvezených 7 ton kníh. Do bytu nikoho nepúšťal, ani elektrikára, plynára, či kominára. Obyvatelia bytového domu sa obávali požiaru, keďže poručiteľ riešil elektrinu predlžovačkami, pričom všade mal knihy. Po tom, ako bol vyzvaný na vypratanie bytu, na malé papieriky písal, že si hľadá nejakú miestnosť, kam by mohol premiestniť knihy. Dňa 02.01.2010, po tom, ako mala byť v bytoch vykonaná kontrola (uvedené bolo oznámené už 10 dní dopredu zastrčením papierika cez dvere konkrétneho bytu),

sa zistilo, že poručiteľ mal ešte stále papierik vo dverách, kontaktovali preto Stavebné bytové družstvo a až na výzvu policajtov poručiteľ otvoril dvere. Bol veľmi chudý. V tom čase už nevychádzal z bytu, bál sa, že ho obyvatelia chcú vystaňovať. Inak bol veľmi zvláštny, ešte aj v októbri chodil v tielku. Svedkyňa uviedla, že z bytu ani do bytu nevidela nikoho vchádzať, nevidela, že by poručiteľovi niekto pomáhal, všetko si nosil sám. Byt, v ktorom žil, nebol v takom stave, v akom ho našli v čase smrti len jeden rok, ale už niekoľko rokov. Ani policajti sa k nemu nevedeli dostať do bytu, museli dvere vysadiť z pántov. Potom zistili, že poručiteľ bol zavalený regálom, ktorý mal pred dverami zvnútra, aby sa k nemu nikto nedostal. Svedkyňa vylúčila, že by poručiteľ s niekým žil v spoločnej domácnosti v jeho byte, keďže sa v tom byte nedalo vykonávať ani bežnú hygienu, okrem toho poručiteľ mal len jeden gauč. Vylúčila aj to, že by sa o neho niekto staral, dokonca uviedla, že ho pred smrťou zrazilo auto a bol aj na operácii nezhubného nádoru, ktorý mu narástol na uchu. Všetko si vybavoval sám. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by sa poručiteľ niekam odsťahoval, cestoval alebo bol dlhší čas neprítomný. V bytovom dome sa neustále robili kontroly a revízie, poručiteľ bol vždy súčinný, až ku koncu, v roku 2009 - 2010 sa stiahol, keď na neho bol vyvíjaný nátlak na vypratanie bytu. Súd z jej výpovede tiež zistil, že v rozhodnom období chodila poverená osoba z bytového družstva za každým vlastníkom bytu ohľadne oznámenia počtu osôb v tom - ktorom byte, pričom jednotliví vlastníci oznámili počet osôb, zároveň uvedené museli aj podpísať. Po predložení fotografie (č. l. 341) svedkyňa sa nezdalo, že by išlo o poručiteľa, keďže on bol veľmi chudý a nikdy ho nevidela ani tak vyobliekaného, uviedla, že fotografia nie je z bytu poručiteľa. Mala za to, že fotografia musí byť z mladšieho veku poručiteľa, pretože poručiteľ mal viac ako 90 rokov, keď zomrel a poznala ho vyše 20 rokov.

15.3 Svedkyňa N.. Z. Y., suseda poručiteľa, na pojednávaní dňa 26.02.2019 opísala poručiteľa ako staršieho, príjemného človeka, ktorý pri chôdzi nepoužíval ani barle, či palicu, považovala ho za sebestačného, no zároveň na ňu pôsobil ako samotár. Považovala ho tiež za múdru, sofistickovanú, vzdelanú osobu. Uviedla, že jej povedal o rakovine, ktorú mu vyoperovali. Svedkyňa bývala v bytovom dome na Ž. Č. XX o pol poschodie nižšie ako poručiteľ, a to od roku 2005, v jeho byte však nikdy nebola, nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či sa o poručiteľa niekto staral alebo či s ním niekto býval, uviedla však, že keď ho stretávala, nesprevádzala ho žiadna osoba. Z jej výpovede ďalej vyplýva, že pri stretnutí s ním niekedy v roku 2009 mal so sebou tašku, spomínal rodinný nákup. Pokiaľ ide o úmrtie poručiteľa, spomínala, že sa v bytovom dome asi dva týždne šírila nepríjemný zápach, nakoniec sa zistilo, že z bytu poručiteľa, ktorého našli mŕtveho. Svedkyňa na fotke z č. l. 341 spoznala poručiteľa.

15.4 Z výpovede svedkyne H. W. na pojednávaní dňa 26.02.2019 súd zistil, že svedkyňa bola s poručiteľom od roku 1964 priama suseda. Opísala ho ako úžasného športovca, ktorý ešte aj do 80. roka života behal maratón. Bol to príjemný človek, mal úžasný vzťah k deťom, na deti sa nikdy nestaňoval. Rád robil prednášky susedom o životospráve a hovoril novinky zo zdravotníctva. Poručiteľ bol vegetarián, kupoval si kapustu a pomaranče. S poručiteľom spolu upratovali spoločné priestory, poručiteľ zametal a svedkyňa umývala. Podľa svedkyne poručiteľ býval s pani T. I. Z. Z. X., ktorá pracovala v Slovenskej akadémii vied, mali navzájom vymenené kľúče. Raz bol poručiteľ u nej v Petržalke, raz ona u poručiteľa. L. I. mu prala a nosila bundy do čistiare. Poručiteľ bol milovníkom kníh. Jeho zásielky kníh preberal buď on sám alebo pani I. alebo aj svedkyňa či W.. Obedáre a aj drogériu mu nosila pani I.. Niekedy sa zúčastňovala namiesto poručiteľa aj na schôdzi vlastníkov bytov, keď bol odcestovaný. Dokonca sa uvedená pani postarala aj o pohreb poručiteľa. Svedkyňa opísala úmrtie poručiteľa ako tragédiu. Uviedla, že pani I. bola v tom čase chorá, mala asi operáciu nôh. Svedkyňa pri umývaní okien na balkóne, ktorý bol spoločný s balkónom poručiteľa, zacítila zápach, ktorý sa následne šírila aj na chodbu. Neskôr s manželom zavolali políciu a zistili, že poručiteľ zomrel. Bola toho názoru, že poručiteľ zrejme zomrel od hladu, schúlený za dverami, preto sa dvere nedali otvoriť. U neho v byte nikdy nebola, až po príchode polície zistila stav bytu, ktorý bol neobývateľný, posteľ aj vaňa boli založené knihami a novinami. Na kope novín aj zomrel. Poručiteľ chodil na hygienu k pani I., pretože v tom byte sa nedala vykonávať. Pani I. mala následne povedať svedkyňa, že poručiteľ leží medzi bezdomovcami, a to nemohla dopustiť, preto mu spravila nádherný pohreb, ktorého sa zúčastnila aj svedkyňa. Po pohrebe ich pozvala aj na kar. Svedkyňa uviedla, že pani I. potom dala v Záhorskej Bystrici renovovať pohrebné kamene a dala tam aj svoje meno, aj meno poručiteľa. Dovtedy mala urnu u seba. Sú spoločne pochovaní v Záhorskej Bystrici. Pani I. jej povedala, že "chudák, nechal len 9.000,- korún, ani na pohreb nestačili". Svedkyňa ďalej uviedla, že poručiteľ ešte v lete chodil na kúpalisko. Zvykli sa spolu na balkóne slniť, kedy jej poručiteľ povedal, že obväz na hlave, zalepené ucho a flaky má od slnka. Ohľadom fotografie na č. l. 341 svedkyňa udala, že je to asi poručiteľ. Nevedela uviesť, či ostatní obyvatelia bytového domu mali nejaké výhrady ohľadom technického stavu bytu poručiteľa, ale spomenula si, že jej pani I., ktorá

sa plánovala nasťahovať do tohto bytu, povedala, že ak bude ten byt rekonštruovať, nebude jej na to stačiť ani milión. Nakoniec z výpovede svedkyne súd zistil, že žalobcu nikdy nevidela, poručiteľ a ani pani I. ho nikdy nespomínali, stretávala len študentky, ktoré poručiteľ zvykol doučovať. Pýtala sa, prečo by potom poručiteľ zomrel od hladu v čase, keď bola pani I. v nemocnici. Svedkyňa dlho mrzela smrť poručiteľa, uviedla, že keby bola vedela, dala by poručiteľovi jesť. Svedkyňa mala vedomosť o existencii len jedného bratranca poručiteľa, ktorý žil v Prahe a odmietol po ňom dedičstvo, inak sa o neho starala T. I., ktorá s ním chodila aj do nemocnice.

15.5 Svedkyňa L. Z., ktorá na pojednávaní dňa 26.02.2019 vypovedala na návrh žalobcu a žalovaného 1./, uviedla, že pozná žalobcu a poznala aj poručiteľa, boli priatelia, občas sa navštevovali. V roku 2008 a začiatkom roka 2010 poručiteľ žil so žalobcom v dome žalobcu v V. H. J. J., kam aj ona často chodila za kamarátkou H. X. a poručiteľa navštívila. H. X. bola zdravotnou sestrou a svedkyňa na žiadosť žalobcu vybavila, aby doma rehabilitovala aj poručiteľa. Svedkyňa opísala žalobcov dom v Rakúsku ako obrovský dom s dvoma spálňami a kúpeľňami, poručiteľova izba bola s výhľadom do záhrady. Dodala, že k poručiteľovi a žalobcovi do domu zvykla chodiť aj pani U. L., ktorá im žehlila. Keďže poručiteľ bol vegetarián, žalobca mu pripravoval jedlá z pohánky a semiačok. Jedol ovocie, zeleninu a bol abstinent. Na nákupy s ním chodil žalobca. Poručiteľ bol vďačný žalobcovi, že sa o neho stará, pretože nikoho nemal. V Hainburgu an der Donau bol spokojný, chválil životné prostredie a aj potraviny. K lekárom chodil do Bratislavy, a to buď so žalobcom alebo mestskou hromadnou dopravou. Jeho dôchodok bol vo výške 400,- až 500,- eur, podľa svedkyne jej poručiteľ povedal, že má so žalobcom spoločnú kasu a náklady a šeky hradia spoločne. Počas života jej poručiteľ povedal, že by bol rád pochovaný s rodinou T.. Uvedené svedkyňa oznámila žalobcovi, ktorý však už toho času šetril s poručiteľom na kotel. Svedkyňa požičala žalobcovi peniaze na dva pomníky, poručiteľ však bol nahnevaný, že si žalobca požičal peniaze, keďže poručiteľ mal nejakú úsporu, preto kázal žalobcovi peniaze hneď vrátiť. Svedkyňa ďalej uviedla, že v byte poručiteľa nikdy nebola, len z rozprávania poručiteľa, ktorý bol skôr skromný a tichý človek, vedela, čo bolo v jeho byte. Poručiteľ mal zdravotné ťažkosti, veľa sedel, chodil na prechádzky so žalobcom, niekedy sa k nim pridala aj ona, bol chorý na srdce a mal aj vredy na predkolení. Z výpovede svedkyne súd tiež zistil, že poručiteľ bol uzatvorený človek, ale mal v priateľstve rodinu žalobcu a pani T.. Svedkyňa ho poznala od roku 2002, naposledy ho videla na konci jesene, začiatkom zimy roku 2009, kedy ho navštívila v Hainburgu an der Donau. V dome bol s pani U., pretože žalobca bol v zahraničí. Začiatkom roka 2010 jej poručiteľ telefonoval z jeho bytu, kde bol z dôvodu, že v rakúskom dome bol starý kotel a zlé kúrenie. Povedal jej, že má virózu. Následne s ním už svedkyňa nehovorila, nebola ani na jeho pohrebe, presne ani nevedela, kedy zomrel. K pani I. sa nevedela vyjadriť, tvrdila, že o nej poručiteľ nikdy nehovoril. Na fotografii na č. I. 341 spoznala poručiteľa, uviedla, že fotografia bola robená v jeho spálni v Hainburgu an der Donau. Poručiteľa spoznala aj na fotografii na č. I. 362 (vpravo dole), nevedela však uviesť, kde bola vyhotovená. Tvrdila, že v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011, v ktorom vystupuje ako žalobkyňa, nepredkladala žiadne fotografie. Ohľadom žalobcu uviedla, že sa osobne poznajú, s jej synom spoločne podnikajú. Súd tiež zistil, že svedkyňa má evidovaný trvalý pobyt na rovnakej adrese ako žalobca (Y. X, Bratislava), pričom nevedela uviesť, kto je vlastníkom bytu, ku ktorému má hlásený pobyt. Tvrdila, že na uvedenej adrese nebýva, chodí jej tam len pošta.

15.6 Z oznámenia o úmrtí a osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2D/250/2010 zo dňa 30.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2010, súd zistil, že poručiteľ J.. T. J. U., narodený dňa XX.XX.XXXX, B. X. Ž.Ž. XX, Bratislava, zomrel dňa 20.03.2010 bez zanechania závetu a zákonných dedičov. Jeho dedičstvo (bod 1. rozsudku) pripadlo štátu ako odúmrtí. Žiadateľom o pohrebné bola T. I., P. XXXX/X, Bratislava - L.. V uvedenej veci sp. zn. 2D/250/2010 následne L. Z. podala návrh na obnovu konania, ktorý bol uznesením zo dňa 21.01.2013 zamietnutý.

15.7 Podľa zápisnice o predbežnom vyšetrení spísanej na notárskom úrade Y.. T. L. P. X. pod sp. zn. 2D/250/2010, Dnot 30/2010 dňa 26.05.2010, T. I. - bývalá kolegyňa poručiteľa oznámila notárovi, že poručiteľ bol bezdetný, jeho rodičia už nežili, žiadna spolužijúca osoba neexistovala, jeho sestra už zomrela ako bezdetná a závet nezanechal. Uviedla, že poručiteľ mal byt v Starom Meste, nevedela však uviesť, čo sa v ňom nachádza. T. I. zápisnicu nepodpísala, pričom zo zápisnice tento dôvod nevyplýva.

15.8 Podľa zápisnice sp. zn. 2D/250/2010, Dnot 30/2010 zo dňa 02.08.2010 sa notár Y.. T. L. a zamestnankyňa Obvodného úradu Bratislava dňa 28.07.2010 dostavili do bytu poručiteľa za účelom spísania jeho majetku. Po otvorení riadne zapečateného bytu poručiteľa zistili, že sa v byte šíri nepríjemný zápach a nachádza sa v ňom veľké množstvo starých novín a časopisov, byt bol zanedbaný.

15.9 Z listu žalobcu zo dňa 25.02.2010 (poznámka súdu - zrejme chyba v písaní v dátume) doručeného Okresnému súdu Bratislava I osobne dňa 09.03.2011 k sp. zn. 2D/250/2010 súd zistil, že poručiteľ mal dať žalobcovi v roku 2006 do úschovy závet spísaný za účasti troch svedkov zo dňa 17.02.2006. Žalobca v liste uviedol, že sa v rokoch 2007 - 2010 dlhšiu dobu zdržiaval v zahraničí a po návrate na Slovensko v októbri 2010 sa už poručiteľ v mieste svojho bydliska nezdržiaval, o jeho úmrtí sa dozvedel až v januári 2011, kedy bolo dedičské konanie po ňom vedené právoplatne skončené. Súdu zároveň oznámil, že podľa závetu je dedičkou Ľ. Z. a že mu poručiteľ okrem závetu prenechal do úschovy aj uzamknutú truhlicu bez kľúča, vo vzťahu ku ktorej žalobca podal návrh na začatie konania o novoobjavenom majetku. Súd následne z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/173/2011 zistil, že sa Ľ. Z., bytom Y. X, Bratislava, žalobou domáhala určenia, že uzavretá drevená truhlička nachádzajúca sa v notárskej úschove patrí do dedičstva po poručiteľovi. V predmetnej veci došlo k späťvzatiu žaloby z dôvodu, že uvedená truhlička jej bola odovzdaná ako jedinej dedičke po poručiteľovi.

15.10 Zo záznamu vo veci sp. zn. 2D/140/2011, Dnot 16/2011 spísaného u notára Y.. J. V. dňa 09.06.2011 vyplýva, že sa žalobca na predvolanie dostavil k notárovi, predložil mu originál holografného závetu poručiteľa zo dňa 17.02.2006 a uzamknutú drevenú šperkovnicu.

15.11 Z vyhlásenia žalobcu zo dňa 15.08.2011 (č. l. 197), ktoré bolo súčasťou spisu sp. zn. 21C/173/2011, v ktorom Ľ. Z. v pozícii žalobcu podala žalobu o určenie majetku patriaceho do dedičstva po poručiteľovi - uzamknutá drevená truhlička, vyplýva, že žalobca ako svedok zo závetu bol požiadaný Ľ. Z. na vyjadrenie sa k okolnostiam spísania závetu a na ozrejenie vzájomných vzťahov medzi poručiteľom, závetným dedičom a svedkami. Podľa vyhlásenia žalobcu poručiteľ bol dlhoročným priateľom jeho rodiny, ktorú pravidelne navštevoval. Od roku 2002 sa ich vzťahy viac zintenzívnili. Žalobca od roku 2005 býval v byte u pani T. na Y. D. v Bratislave, viedol s ňou spoločnú domácnosť. S poručiteľom sa naposledy osobne stretol v auguste roku 2009, kedy žalobcovi uviedol, že sa necíti dobre a má menšie zdravotné problémy. Neskôr sa s poručiteľom snažil skontaktovať na sviatok všetkých svätých v roku 2009, no bezúspešne. K Vianociam a na Nový rok 2010 mu poslal pozdrav a dňa 01.03.2010 mu poslal doporučený list, ktorý sa mu vrátil. Počas roku 2010 ho viackrát hľadal v mieste jeho trvalého bydliska, v byte sa však nesvietilo. Podľa tohto vyhlásenia boli žalobca a poručiteľ roky v priateľskom pomere, roky sa poznali, pomáhali si, mali k sebe vzájomnú dôveru. Žalobca a pani Z. sa poznajú približne od roku 2003 prostredníctvom poručiteľa.

15.12 Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19C/157/2011 súd zistil, že Ľ. Z., X. Y. X, Bratislava, dňa 28.10.2011 doručila súdu žalobu o vydanie dedičstva po poručiteľovi titulom závetného dediča, zároveň požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože jej jediným príjmom bol starobný dôchodok vo výške 369,30 eur, žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok nevlastnila. Uvedené konanie sa viedlo voči rovnakým žalovaným ako aj v predmetnom konaní sp. zn. 16C/246/2013. Zo žaloby vyplýva, že závet bol poručiteľom odovzdaný do úschovy jednému zo svedkov zo závetu, a to žalobcovi, ktorý však dlhšiu dobu žil v zahraničí, úmrtí poručiteľa sa dozvedel až v januári 2011. V tomto konaní sa vykonalo aj znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bolo zistenie, že závet nie je podpísaný poručiteľom, pričom podpis osoby označenej ako J. U. nesie všetky charakteristické znaky falšovania. Dňa 11.11.2014 bol v uvedenej veci vydaný rozsudok, ktorým bola žaloba zamietnutá. Uvedený rozsudok však bol odvolacím súdom dňa 17.02.2016 zrušený. V poradí druhý rozsudok bol vydaný dňa 17.10.2019, ktorým bola žaloba opätovne zamietnutá.

15.13 Zo zápisnice o pojednávaní sp. zn. 19C/157/2011 z 12.06.2012 súd zistil, že žalobca v pozícii svedka po poučení súdom vypovedal tak, že poručiteľ bol akoby členom ich rodiny, pravidelne ich navštevoval. Žalobca sa na otázku súdu vyjadril aj k obdobiu rokov 2007-2010 tak, že v tom čase častejšie cestoval do Francúzska pri Paríži, kde mal rodinu, každý mesiac však cestoval na Slovensko. Do apríla 2007 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, potom bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, podporu však nepoberal. V tom čase žil z prenájmu nehnuteľnosti, ktorú vlastnil. Opätovne žalobca uviedol, že bol s poručiteľom naposledy v kontakte v lete roku 2009, hľadať ho začal asi v októbri roku 2010, o jeho smrti sa dozvedel až prostredníctvom dedičskej kancelárie súdu. Žalobca na pojednávaní tiež potvrdil, že si od Ľ. Z. požičal sumu 3 000,- eur na rekonštrukciu hrobových miest, pôžičku však vrátil až na jeseň roku 2010. Na danom pojednávaní bola vypočutá aj Ľ. Z. ako strana sporu, ktorá uviedla, že ju poručiteľ navštevoval na T. D. P. X., v obci V. X., W. X. H. P. Z. P. C. V..

15.14 L. Z. ako žalobkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 dňa 11.07.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu vyjadrenie a návrh na doplnenie dokazovania (č. I. 357 - 362), z ktorého vyplýva, že L. Z. oprela svoju žalobu najmä o vyhlásenie žalobcu zo dňa 15.08.2011 (č. I. 197), o výsluch žalobcu na pojednávaní dňa 12.06.2012, ako aj o fotografie zo spoločných stretnutí poručiťľa a svedkov v čase spisania závetu v byte na Y. Č.. X, pričom tieto fotografie boli žalovanému predložené ešte pred začatím konania dňa 19.08.2011.

15.15 Z lekárskeho správ poručiťľa súd zistil, že poručiťľ bol dňa 27.12.2008 o 21.29 hod. v Univerzitnej nemocnici v Bratislave, na Chirurgii - ústavná pohotovostná služba na Mickiewiczovej ulici 13 v Bratislave, kde mu diagnostikovali otvorenú ranu hlavy a pád. Podľa udania poručiťľa spadol v obchodnom dome Tesco, udrél si pravú ruku, palec a ľavú stranu tváre. Dňa 17.09.2007 sa poručiťľ o 11.56 hod. dostavil do ambulancie I. Chirurgickej kliniky LFUK a UNB na Mickiewiczovej ulici 13 v Bratislave, kde mu okrem iného diagnostikovali stav po tromboflebitíde predkolenia vľavo (pravdepodobne aj vpravo). Poručiťľ bol podľa lekárskeho nálezu ešte dňa 17.07.2007 poslaný na chirurgickú ambulanciu na vyšetrenie, event. na hospitalizáciu, na vyšetrenie sa však z osobných dôvodov dostavil až po 2 mesiacoch, pričom akútne bolesti už ustúpili. Poručiťľ sa na chirurgiu dostavil aj dňa 17.01.2010 o 19.37 hod. z dôvodu, že mu spadla kovová stolička na nohu. Zo všetkých lekárskeho nálezu vyplýva, že poručiťľ "Tel. nedvíha".

15.16 Rozhodnutím Obvodného úradu v Bratislave, odbor živnostenského podnikania, zo dňa 30.04.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.05.2007, bolo pozastavené prevádzkovanie živnosti žalobcu na obdobie 36 mesiacov.

15.17 Podľa potvrdenia zo dňa 05.08.2009 žalobca v tento deň vrátil Ľudmile Zeumerovej sumu 3 000,- eur na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 17.06.2009.

15.18 Podľa úverovej zmluvy uzatvorenej medzi Reiffeisenbank Bruck - Carnuntum a žalobcom dňa 19.11.2007 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 40 000,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v mesačných splátkach po 303,85 eur. Zálohou bola nehnuteľnosť v Hainburg an der Donau v hodnote 52 000,- eur. Žalobca sa stal vlastníkom nehnuteľnosti v Hainburg an der Donau na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.11.2007. Za rok 2009 mu boli predpísané faktúry za vodné, stočné a daň z nehnuteľnosti vo výške 1 059,36 eur (č. I. 240).

15.19 Podľa potvrdenia Daňového úradu Bratislava zo dňa 03.05.2017 žalobca za rok 2009 uviedol základ dane v sume 9 787,10 eur a za rok 2010 v sume 5 121,42 eur.

15.20 Podľa pokladničného príjmového dokladu č. XXX obce Hainburg an der Donau bola dňa 01.04.2009 uhradená suma 369,62 eur a podľa dokladu č. 189 zo dňa 23.06.2009 bola uhradená suma 344,87 eur, pričom podľa žalobcu platiteľom bol poručiťľ, ktorý uvedené doklady podpísal.

15.21 Zo zmluvy o dielo zo dňa 11.02.2009 uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a N.. J. Š. ako zhotoviteľom súd zistil, že žalobca objednal rekonštrukciu domu v Hainburg an der Donau v hodnote 2 700,- eur. Zo zmluvy o dielo zo dňa 13.07.2009 uzatvorenej medzi žalobcom a zhotoviteľom N.. J. Š. vyplýva rekonštrukcia dvoch pomníkov na cintoríne Ružinov v sume 3 000,- eur.

15.22 Z cenovej ponuky na opravu a výmenu vykurovacieho systému z 21.12.2009 vo výške 7 678,04 eur súd zistil, že ako objednávateľa sú uvedení žalobca a poručiťľ.

15.23 Podľa čestného prehlásenia H. W. zo dňa 21.03.2014 boli žalobca a poručiťľ rodinnými priateľmi, ktorí sa jeden o druhého vzájomne starali najmä v období od roku 2006 po úmrtí Z. T.. Poručiťľ niekoľkokrát požičal žalobcovi peniaze, žalobca z nich zabezpečoval nákup spoločných potravín, prípadne úhradu šekov. Žalobca zabezpečil aj vybudovanie hrobového miesta pre pani T. a aj poručiťľa.

15.24 V rámci písomného vyhlásenia L. Z. zo dňa 08.09.2017 uviedla, že v rokoch 2008 a 2009 bola svedkom spolužitia žalobcu a poručiťľa v dome v Hainburg an der Donau, ktorý podľa ich vyjadrení financovali sčasti z vlastných úspor a sčasti z úveru od miestnej banky. Poručiťľ mal v dome vlastnú izbu s terasou a výhľadom do záhrady, žalobca mu zabezpečoval stravu, holiča, aj rehabilitačnú sestru.

15.25 Z listu majetkovoprávneho odboru Okresného úradu Bratislava zo dňa 15.11.2017 a 11.12.2017 vyplýva, že po prevzatí dedičstva po poručiteľovi štátom sa nevykonala súpis vecí nachádzajúcich sa v jeho byte. Súpis majetku však bol vykonaný notárom dňa 02.08.2010. Podľa listu Správy štátnych hmotných rezerv SR zo dňa 11.12.2017 bol stav meračov spotreby energií v byte poručiteľa pri fyzickom prevzatí správy nasledovný: elektromer 8,6 kW, vodomer 0,8 m³, plynomer 1 308,55 m³. Z Protokolu z fyzického odovzdania a prevzatia bytu zo dňa 24.09.2014 medzi žalovaným 1./ ako odovzdávajúcim a žalovaným 3./ ako preberajúcim súd zistil, že sa v tom čase v byte poručiteľa nachádzalo staré opotrebované zariadenie hygienicky závadné, vyžadujúce likvidáciu vzhľadom na to, že sa telo poručiteľa našlo po smrti v značnom rozklade.

15.26 Z písomného vyhlásenia J. X. - sestry žalobcu zo dňa 28.03.2019 vyplýva potvrdenie spolužitia žalobcu a poručiteľa v rokoch 2008 až 2010 v dome v Hainburg an der Donau z dôvodu ich vzájomnej dohody, zdravotného stavu a pokročilého veku poručiteľa.

15.27 Podľa potvrdenia Mestského úradu Hainburg an der Donau z 14.03.2019 vyplýva, že žalobca mal evidované bydlisko na adrese A. XX od 09.01.2008 do 13.10.2010. Z listu poručiteľa zo dňa 05.11.2009 vyplýva, že požiadal bývalého majiteľa domu o sprístupnenie revízných správ k vykurovaciemu systému, pretože vyhrievací kotol mal od jesene 2008 poruchu.

15.28 Žalobca listom zo dňa 26.09.2013 požiadal Obvodný úrad Bratislava o vydanie dedičstva po poručiteľovi z dôvodu, že s poručiteľom viedol spoločnú domácnosť viac ako rok pred jeho smrťou.

16. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 461 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov. Ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú namiesto neho dedičia zo zákona. Ak sa nadobudne zo závetu len časť dedičstva, nadobúdajú zvyšujúcu časť dedičia zo zákona.

Podľa § 462 Občianskeho zákonníka dedičstvo, ktoré nenadobudne žiadny dedič, pripadne štátu.

Podľa § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia v tretej skupine rovnakým dielom poručiteľovi súrodenci a tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

Podľa § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu právneho dediča.

Podľa § 486 Občianskeho zákonníka ustanovenia § 485 a 486 platia i vtedy, ak dedičstvo pripadlo štátu.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Súd, posúdiac vykonané dôkazy jednotlivo, aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca v žalobe tvrdil, že s poručiteľom žil v spoločnej domácnosti od roku 2007 a zároveň bol na neho odkázaný výživou. Ako miesto ich spoločného bydliska označil poručiteľov dvojizbový byt na Ž.W. D. Č.. XX P. X.. Svoje tvrdenie odôvodnil tým, že poručiteľ bol dlhoročný známy jeho rodiny, ktorý mu po tom, ako sa žalobca z dôvodu predaja bytu, v ktorom dovtedy žil, musel vystaňovať, ponúkol svoj byt na bývanie. V žalobe tiež opísal, ako spoločne s poručiteľom uhrádzali náklady na chod domácnosti, poručiteľ uhrádzal náklady najmä z jeho dôchodkovej dávky, žalobca mal poručiteľovi mesačne platiť sumu 4 000,- Sk, a to z prostriedkov získaných za prenájom nebytového priestoru. Podľa žalobcu bol odkázaný na bývanie s poručiteľom, pretože od septembra 2007 do novembra 2009 nevladnil vlastný byt na Slovensku. Až v novembri 2009 nadobudol do svojho vlastníctva byt č. X na Y.W. D. P. X. na základe zmluvy o vstavbe, od tohto momentu do apríla 2010 sa potom venoval dokončeniu tohto bytu. Žalobca tiež svoj nárok odôvodnil tým, že bol odkázaný výživou na poručiteľa,

v žalobe však svoj nárok žiadnym spôsobom neodôvodnil. Po tom, ako žalovaní správne poukázali na rozhodné obdobie v zmysle § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. na obdobie jedného roka späťne od smrti poručiteľa (vrátane), ktoré je potrebné posúdiť a preskúmať vzhľadom na tvrdenú spoločnú domácnosť a odkázanosť výživou na poručiteľa, žalobca vo svojom podaní zo dňa 05.09.2016 (bod 4. rozsudku) argumentoval novými skutkovými tvrdeniami, ktoré v priebehu konania neustále dopĺňal. Žalobca uviedol a upresnil, že spoločnú domácnosť s poručiteľom tvorili najprv v byte poručiteľa, a to od septembra 2007 do novembra 2007 a následne, keď žalobca nadobudol do svojho výlučného vlastníctva dom v obci Hainburg an der Donau v Rakúsku, od novembra 2007 až do smrti poručiteľa zdieľali spoločnú domácnosť práve v dome žalobcu. Svoje tvrdenia žalobca oprel o množstvo listinných dôkazov a svedeckú výpoveď L. Z.. Svoju odkázanosť na výživu poručiteľa vysvetľoval tým, že v roku 2007 predal svoj byt na Y. X P. X., zo získaných financií vyplatil svojho spoludeiča a svoju podnikateľskú činnosť prerušil na 36 mesiacov, aby sa mohol starať o poručiteľa, ktorý vzhľadom na svoj vek nebol v dobrom zdravotnom stave. Pretože v roku 2009 mal zdaniteľný príjem len vo výške 9 787,10 eur, čo predstavuje sumu 815,60 eur mesačne, žalobca tvrdil, že bol odkázaný výživou na poručiteľa, na spoločné uhrádzanie životných potrieb za domácnosť, v Rakúsku preto mohol začať bývať len spoločne s poručiteľom.

18. Pokiaľ ide o tvrdenú spoločnú domácnosť s poručiteľom, súd podľa ustanovenia § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka posudzoval len obdobie od 20.03.2009 do smrti poručiteľa 20.03.2010 (vrátane), pričom irelevantné bolo skúmať predchádzajúce obdobie. Súd z listinných dôkazov (bod 15.6 - 15.8 rozsudku) zistil, že poručiteľ zomrel dňa 20.03.2010 vo svojom byte na Ž. D. P. X., dedičské konanie po ňom vedené bolo právoplatne ukončené dňa 15.12.2010 tak, že jeho dedičstvo pripadlo štátu ako odumrť. Jedinou osobou predvolanou notárom v dedičskom konaní bola pani T. I., bývalá kolegyňa poručiteľa, ktorá bola aj žiadateľom o pohrebné. Uvedená pani I. síce zápisnicu o predbežnom vyšetrení u notára Y. T. L. nepodpísala, dôvod absencie tohto podpisu zo zápisnice však nie je zrejmy. V rámci dedičského konania po poručiteľovi nebol zistený žiadny zákonný dedič, závetný dedič, dokonca ani spoluzijúca osoba. Žalobcu o smrti poručiteľa ako údajnú spoluzijúcu osobu nikto nekontaktoval. Súd tiež zistil, že sa v byte poručiteľa dňa 28.07.2010 vykonal súpis jeho majetku, bolo zistené, že byt bol zanedbaný a nachádzalo sa v ňom veľké množstvo starých novín a časopisov. O uvedenom svedčí aj fotodokumentácia založená do spisu (č. l. 206 až 213), dokonca ani strany sporu nerozporovali, že poručiteľov byt bol zaprataný. Súd nevhodný stav poručiteľovho bytu mal za preukázaný aj zo svedeckej výpovede svedkýň Z. W., N. T. W.G. H. H. W., ktoré bývali v rovnakom bytovom dome a ktoré tvrdili, že poručiteľ mal vo svojom byte vychodené "chodbičky, chodníky", zapratané boli všetky miestnosti, medzi nimi kuchyňa (sporák), toaleta, staré noviny boli aj vo vani. Podľa žalobcu však práve uvedené malo svedčiť o tom, že poručiteľ v rozhodnom období nebýval vo svojom byte, ale býval v spoločnej domácnosti s ním v dome v Rakúsku. Súd však trvalé spoluzitie žalobcu a poručiteľa v neprerušenom období jedného roka nemal za preukázané, a to s poukazom na listinný dôkaz - list žalobcu zo dňa 25.02.2010, čestné prehlásenie žalobcu zo dňa 15.08.2011, zápisnicu o pojednávaní vo veci sp. zn. 19C/157/2011 zo dňa 12.06.2012, taktiež vzhľadom na tvrdenie žalobcu (bod 4.3 rozsudku), že poručiteľa dňa 25.08.2009 premiestnil naspäť do jeho bytu na Žižkovej ulici, vzhľadom na časté cesty žalobcu do Francúzska a v neposlednom rade aj vzhľadom na výpoveď svedkyne H. W.. Hoci žalobca mal najmä od svojho vyjadrenia zo dňa 05.09.2016 (bod 4. rozsudku) snahu preukázať, že s poručiteľom zdieľal spoločnú domácnosť v dome v Rakúsku a spoločne hospodárili a prispievali na chod domácnosti, listinné dôkazy preukazujú opak. Žalobca totiž ešte dňa 15.08.2011 čestne prehlásil, že poručiteľa naposledy osobne stretol v auguste roku 2009, na sviatok všetkých svätých sa mu s ním už nepodarilo skontaktovať a na Vianoce a Nový rok 2010 mu poslal pozdrav. Počas roku 2010 ho viackrát hľadal v mieste jeho trvalého bydliska, v byte sa však nesvietilo. Žalobca v priebehu konania nepoprel, že uvedené čestné prehlásenie, ktoré je založené do spisu sp. zn. 21C/173/2011 (v ktorom L. Z. v pozícii žalobcu podala žalobu o určenie majetku patriaceho do dedičstva po poručiteľovi - uzamknutá drevená truhlička), podpísal, tvrdil však, že dané prehlásenie bolo vopred pripravené inou osobou a on prehlásenie na žiadosť len podpísal. Uvedené tvrdenie žalobcu zostalo v rovine nepreukázaného tvrdenia, preto súd jeho čestné prehlásenie, ktoré bolo vyhotovené v kratšom čase po smrti poručiteľa, považoval za dôveryhodný listinný dôkaz. Taktiež súd za relevantný dôkaz považoval ďalšie písomné podanie žalobcu doručené Okresnému súdu Bratislava I k sp. zn. 2D/250/2010 dňa 09.03.2011, z ktorého vyplýva, že sa žalobca v rokoch 2007 až 2010 dlhšiu dobu zdržiaval v zahraničí a po návrate na Slovensko v októbri 2010 sa už poručiteľ v mieste svojho bydliska nezdržiaval, o jeho úmrtí sa dozvedel až v januári 2011, kedy bolo dedičské konanie po ňom vedené právoplatne skončené. Nakoniec žalobca v pozícii svedka na pojednávaní dňa 12.06.2012 vo veci sp. zn. 19C/157/2011 po zákonomnom poučení,

že musí vypovedať pravdu, uviedol, že v období rokov 2007-2010 častejšie cestoval do Francúzska pri Paríži, kde mal rodinu, každý mesiac však cestoval na Slovensko. Do apríla 2007 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, potom bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, podporu však nepoberal. V tom čase žil z prenájmu nehnuteľnosti, ktorú vlastnil. Opätovne žalobca uviedol, že bol s poručiteľom naposledy v kontakte v lete roku 2009, hľadať ho začal asi v októbri roku 2010, o jeho smrti sa dozvedel až prostredníctvom dedičskej kancelárie súdu. Žalobca tak ani v jednom listinnom dôkaze neuviedol (hoci pochádzajú z obdobia krátko po smrti poručiteľa), že s poručiteľom, ktorý bol dlhoročným známym jeho rodiny, zdieľal spoločnú domácnosť, práve naopak, žalobca viackrát potvrdil, že poručiteľa naposledy osobne stretol v lete roku 2009 a hľadať ho začal až v októbri roku 2010. Následne síce žalobca tvrdil, že jeho cesty do zahraničia predstavujú cesty do Rakúska, keďže Rakúsko tiež predstavuje zahraničie, mal tam dom, v ktorom býval s poručiteľom, opätovne však súd poukazuje na to, že žalobca tak v priebehu konania, ako aj vo vyššie uvedených vyjadreniach potvrdil, že v rokoch 2007 až 2010 cestoval do Francúzska. Žalobca prvýkrát argumentoval vedením spoločnej domácnosti (aj to len na Ž. D. v byte poručiteľa) dňa 26.09.2013, kedy požiadal žalovaného o vydanie dedičstva. V samotnom konaní potom vedením spoločnej domácnosti v dome v V. H. J. J. argumentoval až dňa 05.09.2016 a keďže išlo o podstatnú zmenu skutkových tvrdení oproti tvrdeniam, ktorými žalobca odôvodnil žalobu, súd dňa 03.12.2019 uznesením rozhodol o zmene žaloby. Žalobca však aj po uvedení nových skutkových tvrdení zotrval na tom, že ani následné premiestnenie poručiteľa z Rakúska do jeho vlastného bytu na Žižkovej ulici v Bratislave v auguste roku 2009 nepredstavovalo zrušenie ich spoločnej domácnosti, išlo len o dočasné opatrenie z dôvodu poruchy kúrenia v dome v Rakúsku, častých ciest žalobcu do zahraničia, kontroly poručiteľovho bytu vzhľadom na nepriateľské správanie susedov, pričom žalobca tvrdil, že poručiteľovi zabezpečil opateru prostredníctvom pani L.. Aj keď žalobca disponoval niektorými lekárskymi správami poručiteľa, tiež potvrdením o úhrade niektorých nákladov na dom v Rakúsku poručiteľom, súd mal za to, že uvedené nepreukazuje vedenie spoločnej domácnosti, toľž nie jeden celý rok pred smrťou poručiteľa. Čo sa týka tvrdenia žalobcu ohľadom pani L., ktorá mala poručiteľovi zabezpečiť starostlivosť, stravu, čisté prádlo, súd tieto tvrdenia žalobcu tiež nepovažoval za preukázané, pretože žalobca svoje tvrdenia ničím nepreukázal a keďže pani L. dňa 23.05.2010 zomrela, jej výpoveď neprichádzala do úvahy. Nakoniec ani tvrdené sprevádzanie poručiteľa na lekárske vyšetrenia pani L., či priamo žalobcom nie sú preukázané ani jednou lekárskou správou (bod 15.15 rozsudku). Z nich totiž vyplýva len aktuálna diagnóza zdravotného stavu poručiteľa, jeho trvalý pobyt a informácia o tom, že "Tel. nedvíha". Skutočnosť, že žalobca disponoval niektorými lekárskymi správami poručiteľa však ešte nepreukazuje existenciu spoločnej domácnosti medzi ním a poručiteľom, môže svedčiť len o dlhoročnom priateľskom vzťahu medzi žalobcom/jeho rodinou a poručiteľom, čo v priebehu konania nikto nespochybnil. Súd taktiež nezgodu v tvrdeniach žalobcu a v predložených listinných dôkazoch našiel vo vyjadrení žalobcu, podľa ktorého dňa 25.08.2009 premiestnil poručiteľa naspäť do jeho bytu v Bratislave, pretože kúrenie v dome v Rakúsku malo určitý čas poruchu, okrem toho sa poručiteľ mal obávať o svoje zdravie v čase, kedy žalobca cestoval do zahraničia a nakoniec z dôvodu strachu o poručiteľov byt, keď ho ostatní obyvatelia chceli vypratať. Žalobca, ktorý tvrdil, že poručiteľ nebol sebestačný, jeho zdravotný stav bol vážny, mal vysoký vek, a preto pristúpil ku kúpe domu v Rakúsku, ktorý následne začal rekonštruovať a prerábať za účelom vytvorenia bezbariérového prístupu, napriek uvedenému tvrdeniu mal premiestniť poručiteľa naspäť do jeho bytu, kde ho nechal aj počas zimy, nebol ho navštíviť ani na Vianoce, ani počas choroby, dokonca ho osobne nemal stretnúť ani do jeho smrti, podľa názoru súdu nepredstavuje ani spoločnú domácnosť, ale ani starostlivosť o poručiteľa. Súd dáva do pozornosti aj výpovede svedkýň W. H. W., taktiež zápisnicu notára Y. T. L., sp. zn. 2D/250/2010, Dnot 30/2010 zo dňa 02.08.2010 a list majetkovoprávneho odboru Okresného úradu Bratislava zo dňa 15.11.2017 a 11.12.2017, z ktorých vyplýva, že sa telo poručiteľa našlo po smrti v značnom rozklade, po bytovom dome sa šíril nepríjemný zápach, keď sa zistilo, že poručiteľ zomrel vo svojom byte medzi nahromadenými novinami a knihami.

18.1 Súd ďalej pri posúdení rozhodného obdobia vychádzal aj z výpovede svedkýň. Svedkyňa Z. W. potvrdila, že poručiteľa stretla v roku 2009 na domovej schôdzi na Ž. D., kde ho obyvatelia bytového domu vyzvali na vypratanie svojho bytu, pretože bol zanesený množstvom starých kníh, časopisov, rôznych listín, ktoré poručiteľ dlhodobo zbieral a následne ukladal do celého bytu, aj do vane, či rúry, a obyvatelia mali obavu o vznik požiaru. O takomto stave bytu poručiteľa vypovedala aj svedkyňa W., ktorá byt poručiteľa videla len cez pootvorené dvere. Tvrdila však, že nešlo len o prechodný, ale o dlhodobý stav, pričom vylúčila, že by poručiteľ vo svojom byte zdieľal s niekým spoločnú domácnosť. Nakoniec svedkyňa H. W., ktorá bola s poručiteľom priamou susedou od roku 1964, sa vo svojej výpovedi nezamerala len na obdobie jedného roka do smrti poručiteľa, ale opísala celé roky, počas ktorých

poručiťa poznala. Uvedená svedkyňa vo svojej výpovedi spomenula aj pani T. I., ktorá sa starala o poručiťa, prala mu, nosila obedáre a drogériu, poručiť k nej chodil na hygienu, dokonca sa pani I. postarala aj o jeho pohreb a vystrojila mu aj kar. Hoci žalobca spochybnil výpoveď všetkých svedkýň s výnimkou svedkyne Z., súd naopak, práve výpoveď svedkyne Z. považoval za nedôveryhodnú, a to z viacerých dôvodov. Kým svedkyne N., T. W., N., Z. Y. H. H. W. bývali v bytovom dome na Ž. D. P. X., boli susedmi poručiťa, stretávali ho, dokonca svedkyňa W. bola priamou susedou poručiťa vyše 20 rokov, a nemali záujem na uvedenom spore, potvrdili, že žalobcu nepoznajú a nikdy ho nevideli, naopak svedkyňa Z. je osobou, ktorá v spore vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 tvrdí, že je závetnou dedičkou po poručiťovi, poručiťa však poznala len od roku 2002, navzájom sa navštevovali, avšak uvedená svedkyňa je v kontakte so žalobcom, jej syn so žalobcom podniká a dokonca táto svedkyňa má evidovaný trvalý pobyt na Y. D. Č.. X P. X. rovnako ako žalobca. Do konania sp. zn. 21C/173/2011, ktoré bolo vedené v prospech L. Z., bolo založené čestné prehlásenie žalobcu, taktiež žalobca osobne doručil do konania sp. zn. 2D250/2010 podanie ohľadom závetu a drevenej truhličky, ktoré mu poručiť nechal v úschove, v neposlednom rade tak, ako žalobca vystupoval v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/157/2011 o vydanie rovnakého dedičstva po poručiťovi v prospech L.D. Z. titulom závetného dediča, tak aj uvedená svedkyňa vypovedala v predmetnom konaní v prospech žalobcu, ktorý žiada o vydanie dedičstva po poručiťovi ako zákonný dedič. Pretože medzi jednotlivými vyjadreniami žalobcu a predloženými listinnými dôkazmi, ako i svedeckými výpoveďami boli podstatné rozpory, súd mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu spoločnej domácnosti s poručiťom v období od 20.03.2009 do 20.03.2010.

19. Súd nemal za preukázané ani tvrdenie žalobcu, že by bol odkázaný výživou na poručiťa. Súd mal za to, že žalobca v priebehu konania nepreukázal svoju nemajetnosť, práve naopak, preukázal, že v roku 2009 základ jeho dane predstavovala suma 9 787,10 eur, vlastnil rodinný dom v obci V. H. J. J. v Rakúsku, v roku 2009 nadobudol do svojho vlastníctva aj holobyť č. X na Y. Č.. X P. X., mal príjem z nájmu nebytového priestoru, ktorý bol taktiež v jeho vlastníctve, pravidelne cestoval do Francúzska a napriek tomu, že mal pozastavenú podnikateľskú činnosť a bol evidovaný v zozname uchádzačov o zamestnanie, nepoberal žiadnu dávku (bod 15.13 rozsudku). Žalobca v konaní argumentoval tým, že by bez poručiťa nezvládol ani kúpu domu v Rakúsku, ani splácanie hypotéky, uvedené však zostalo v rovine ničím nepodloženého tvrdenia. Súd sa v tejto časti stotožnil s procesnou obranou žalovaných, ktorí tvrdili, že odkázanosť na niekoho výživou nepredstavuje znášanie zvýšených výdavkov na luxusnejší život. Žalobca bol výlučným vlastníkom rodinného domu v obci V. H. J. J. v období jedného roka pred smrťou poručiťa, taktiež v tomto období žalobca nadobudol vlastnícke právo aj k bytu na Y. Č.. X P. X. a v žalobe tiež tvrdil, že v rokoch 2007 - 2009 cestoval do zahraničia a od novembra 2009 venoval veľa času a energie na dokončenie svojho bytu č. X na Y. D. Č.. X. Už len z uvedeného vyplýva, že žalobca nielenže nebol odkázaný výživou na poručiťa, ale mal dostatok vlastných zdrojov na financovanie svojich potrieb (kúpa domu v Rakúsku v roku 2007, bytu v Bratislave v roku 2009, pravidelné cesty do Francúzska na jeseň 2009, začiatkom roka 2010, príjem z prenájmu nebytového priestoru, samostatná úhrada prevádzkových nákladov na dom v Rakúsku aj po smrti poručiťa). Na druhej strane starostlivosť o spoločnú domácnosť predstavuje aj spoločné uhrádzanie svojich potrieb a predpokladá príjem oboch zo spoločných osôb, kým sa v prípade odkázanosti výživou na poručiťa predpokladá, že odkázaná osoba nemá svoj vlastný príjem, ktorým by mohla zabezpečiť svoje potreby.

20. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným 3./ (bod 10. rozsudku), súd sa v tomto stotožnil s argumentáciou žalobcu. Žalobca doručil súdu žalobu dňa 13.12.2013, kedy Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky nebola správcom majetku štátu nadobudnutého po poručiťovi. Okrem toho žalovaným je štát, ktorý je zastúpený príslušnými orgánmi konajúcimi v jeho mene, pretože dedičstvo pripadlo štátu ako odúmrt'. Keďže žaloba nesmeruje voči jednotlivým orgánom štátu, ale voči štátu a žalovaný 3./ bol pripustený do konania (v časti bytu po poručiťovi) namiesto žalovaného 1./ po tom, ako došlo k prevodu správy majetku štátu, súd mal za to, že námietka premlčania je nedôvodná. Dôvod pripustenia vstupu žalovaného 3./ do konania pritom vyplýva z odôvodnenia uznesenia č. k. 16C/246/2013-99 zo dňa 12.12.2014 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/48/2015-114 zo dňa 25.09.2015.

21. Žalovaný 1./ a 3./ po tom, ako súd na pojednávaní dňa 03.12.2019 pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v zmene skutkových tvrdení žalobcu, vznesol námietku premlčania vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam o spoločnej domácnosti vedenej v dome v Hainburgu an der Donau. Súd však danú námietku premlčania nepovažoval za relevantnú. Žaloba oprávneného dediča smeruje proti nepravému dedičovi

a jeho obsahom je vydanie majetku, ktorý má z dedičstva. Na rozdiel od vlastníckej žaloby dedičská žaloba podlieha premlčaniu. Dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo dedičstvo potvrdené nepravému dedičovi, začína plynúť oprávnenému dedičovi 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku proti nepravému dedičovi. Žalobca doručil súdu žalobu o vydanie dedičstva dňa 13.12.2013, t.j. v rámci premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 15.12.2013, t.j. dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo dedičstvo po poručiteľovi potvrdené štátu ako odúmrt'. Žalobca si uplatnil voči štátu svoj nárok na vydanie dedičstva, ktorý oprel o vedenie spoločnej domácnosti s poručiteľom a zároveň o jeho odkázanosť výživou na poručiteľa. Hoci žalobca skutočne menil skutkové tvrdenia, ktorými odôvodňoval podanú žalobu, jeho nárok, ktorý síce zostal nepreukázaný, nebol premlčaný.

22. Nakoniec, pokiaľ ide o návrh žalobcu na vykonanie dokazovanie vyžiadanim vyjadrenia správcu bytového domu na Ž. Č.. XX P. X. k spotrebe vody za roky 2018 až 2010 a vyjadrenia od dodávateľa elektrickej energie k údajom za spotrebu elektriny za rok 2008 až 2010 v byte poručiteľa, súd navrhnuté dokazovanie nevykonal, a to vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania, keď mal za to, že z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca nevedol spoločnú domácnosť s poručiteľom v trvaní jedného roka nepretržite pred smrťou poručiteľa. Čo sa týka listinného dôkazu - rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19C/157/2011 zo dňa 17.10.2019, ktorý do spisu založil žalovaný 1./ na pojednávaní dňa 03.12.2019, súd na tento dôkaz z dôvodu zásady hospodárnosti konania a vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania neprihliadol. Súd však v rámci vykonaného dokazovania a pri zisťovaní skutkového a právneho stavu vychádzal aj zo spisu sp. zn. 19C/157/2011 (bod 15.12 až 15.14 rozsudku). Súd tiež dodáva, že uvedený rozsudok dňa 03.12.2019 ešte nebol právoplatný.

23. Z dôvodu neustáleho dopĺňania žaloby, zmeny skutkových tvrdení, rozporu medzi tvrdeniami žalobcu a listinnými dôkazmi, považoval súd predmetnú žalobu za špekulatívnu. Okrem toho však mal súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že s poručiteľom viedol spoločnú domácnosť v období od 20.03.2009 do smrti poručiteľa 20.03.2010 (vrátane), t.j. v období jedného roka pred smrťou poručiteľa, a už vonkoncom nepreukázal svoju odkázanosť na výživu poručiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď celkový úspech žalovaných bol 100%, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovaným voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.